

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,
- оптужени Бранко Грујић и Бранко Поповић који су приведени из Окружног затвора у Београду,
- браниоци адв. Шалић Миломир и Перковић Мирослав, те
- пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Славица Јовановић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку саслуша сведок Петар Танић.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Петар Танић, јел тако?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су Ваши лични подаци исти као у истрази?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте мењали нешто, адреса?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда у сродству или у завади са оптуженима Грујићем и Поповићем?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам у сродству ни у завади, али са Грујићем сам комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комшије?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није релевантно за кривични поступак. Ви сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Запрећена је и казна затвора до пет година. Уколико сматрате да бисте се одговором на поједино питање изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате, али само на та конкретна питања која би Вас или блиске чланове породице изложила томе. Ви сте положили већ заклетву у истрази, па ћу Вас ја опоменути на то.

Сведок са личним подацима као у списима, упозорен, опоменут на дужност казивања истине и на текст заклетве коју је положио у фази истраге, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас сада упознати са предметом Вашег ведочења данас. Ви сте дали изјаву у истрази 19. марта 2007. године, а пред овим Већем за ратне злочине у току је кривични поступак против Грујић Бранка и Поповић Бранка по двама оптужницама, значи две оптужнице су спојене у један поступак који се води. У првој оптужници, односно првом оптужницом

ставља се на терет оптуженима да су узели за таоце цивиле из села Дивич 27. маја 1992. године, затим усмено наредили припадницима територијалне одбране да одвоје од жена и деце и задрже војноспособне мушкарце и који су након тога затворени у Дом културе у Челопеку где су били месец дана, где је доста њих изгубило живот, убијено, према њима нечовечно поступано. Затим, други догађај је принудно расељавање цивила из села Козлук и Скочић 26. јуна 1992. године, такође се ставља на терет оптуженима. Потом се ставља Бранку Поповићу, алиас «Марку Павловићу» кривично дело злочин према затвореним цивилима на пољопривредном добру «Економија» од 05. до 12. маја 1992. године, нечовечно поступање, наређивање припадницима ТО да лишавају слободе лица муслиманске националности. Затим, злочин према деветорици непознатих Муслимана и према Буљубашић Абдулаху, званом «Бубица» на Црном Врху у другој половини маја или почетком јуна 1992. године, затварање лица у нелегално основан затвор Суда за прекршаје у Зворнику, одакле су одведени на, где су доведени са пољопривредног добра «Економија». Затим, оптуженом Поповићу такође непредузимање мера заштите талаца који су боравили месец дана у Дому културе у Челопеку, где је најмање 27 смртно страдало талаца у периоду од 28. маја до почетка јула 1992. године. Затим, злочин према оштећеној Стојкић Споменки, која је лишена слободе и према којој је, према наводима оптужнице, нечовечно поступао и лишио је права на правично и непристрасно суђење.

Е, након тога, долази ова друга оптужница по којој сте Ви у истрази испитани, док је била у фази истраге, значи оптуженима Грујићу и Поповићу ставља се на терет да су узели за таоце цивиле, мушкарце муслиманске националности из села Клиса, Ђулићи, Грбавци, Кучић Кула, Гребе, Шетићи, тако што су усмено наредили преко јединица ТО и полиције Зворника, силом спровели да се након постигнутог договора о добровољном исељењу ових мештана, одржаном 31. маја 1992. године, узму за таоце и ти људи су, према наводима оптужнице, смештени у Техничко-школски центар 01. јуна 1992. године у Каракају, одакле смо за сада једног преживелог саслушали. Остали су, према наводима оптужнице и налазима ексхумација лишени живота, а наиме, за сада је идентификовано према наводима оптужнице, њих 270 у секунарним масовним гробницама. Према наводима

оптужнице, након 01. јуна, 05. јуна су преживели пребачени у Дом културе у Пилици.

Значи, то су они догађаји који се стављају на терет наводима оптужнице. Ја ћу Вас сада прво питати, да ли остајете при Вашем исказу, Ви сте и у Хагу давали, овим хашким истражитељима, односно не у Хагу, давали сте изјаву, давали сте у истрази, значи, да ли остајете при овим изјавама?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашим, да?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И позваћу Вас, значи обзиром да у кривичном поступку важи начело непосредности, значи Ви ћете на главном претресу испричати све што Вам је познато о овим догађајима, значи и нешто више, обзиром да видим у истрази да није била тема ова прва оптужница у којој, такође, има доста догађаја. Обзиром да је у петак ступио на снагу нови Законик о кривичном поступку, ја ћу Вас позвати да све испричате што Вам је познато, нећу Вас ништа ја прво питати, већ је обрнут редослед испитивања, значи све што знате, молићу Вас да кажете, интересује нас сви ови догађаји, сва Ваша сазнања, Ваше место, где сте радили, са ким сте радили, да ли сте били члан неке комисије, шта сте видели, шта сте чули, значи како непосредна, тако и посредна сазнања. Наравно, интересује нас превасходно Ваша сазнања у време, има неки проблем, господине Грујићу?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нисам чуо тај нови Законик, па о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, Ви нисте правник има ту који су читали преко викенда, Ваши браниоци, па судије и тако даље. Значи, све нас то интересује Ваша сазнања и кажем, посредна и непосредна, превасходно сазнања која сте имали у време када се све ово дешава. То би било то. Изволите.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам како да формулишем то, сада када сте Ви мени тако, ја сам на почетку рата, био сам у Пилици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам је боље, седите, ако Вам је згодније.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нема потребе, био сам у полицији. Имао сам проблема са леђима и мање-више нисам могао да ходам по терену и када је дошло до оних првих случајева да се треба вршити идентификација погинулих, ангажован је доктор Зоран Станковић, да, и они су мени одредили, када не можеш да ходаш, можеш њега пратити, да обезбеђујем њега приликом ексхумације,

те идентификације. И тако је остало, ја сам био, обезбеђивао те комисије за идентификацију погинулих. И оно мало, био сам цело време у Зворнику. Директно нисам био присутан нигде да могу да кажем да сам видео неки догађај, да је неко директно извршилац или нешто. Такође никакво наређење ни од кога нисам добио, о било чему негативном да ја извршим, нити сам чуо да је ко такво наређење наредио некоме да неко изврши, убиства или мучење или било шта, то нисам имао прилике у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша изјава само у истрази је на дванаест страна. Причајте нам о овим свим догађајима.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: На дванаест страна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, транскрипт, причали сте све, ево.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, давно је то било, шта сам причао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комисија за аасанацију, Герина кланица, лешеви, ко Вам је шеф, ко Вас где шаље, шта знате?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нема шефа ту, ја Вам кажем, ја сам одређен да пратим доктора Станковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одређен, шта значи одређен, значи, одређен, неко Вас?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Био сам полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само да Вам кажем, ја бих Вас такође молила да избегавате пасив, значи, када кажете послат, одређен, то ми ништа не значи.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што је неко нешто према Вама урадио, Ви реците ко, значи, ко Вас одређује, нисте ваљда сами себе одредили?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда Вас је неко одредио.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Као полицајца, дежурна служба, увек има распоред где ко је упућен. Е, мене су по распореду дежурног, код дежурног је увек био распоред, добио задатак да идем.

НАТАША КАНДИЋ: Не чује се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда седите, слабо Вас чујемо, спустите микрофон и седите.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не могу да седим, боле ме леђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније ћу Вас молити.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да ли ради ово чудо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради, али Ви причате као да нисте доручковали.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па јесам, да ли сада чујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја нисам па гласније причам од Вас.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да би отишао у службу, код дежурне службе стоји распоред и сваки полицајац добије задатак где да иде. Тако сам и ја добио задатак, само што се у мене то продужило на, када је основана Комисија за аасанацију бојишта и идентификацију погинулих, тада одредили су мене да и даље идем по инерцији, зато што сам већ обезбеђивао доктора Станковића. А и други нико није хтео од полиције, већ више да иде, када му се спомене, он побегне, неће нико ни да иде. И то је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли не разумете мене или нећете да ме разумете, нема треће?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам дуже давала исказ него Ви. Тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Танићу, ја сам заменик тужиоца за ратне злочине у Београду и ја сам Вас предложио за сведока, зато што сте Ви и према Вашој изјави коју сте давали хашким истражитељима и истражном судији овога суда, рекли да сте били на местима која нас занимају, због тога што је на тим местима извршено кривично дело ратни злочин. То што сте Ви сведочили хашким истражитељима и што сте сведочили пред овим судом код истражног судије, потребно је да и данас пред већем поновите. То, дакле, никако не може да буде једна реченица, јер како Вам је предочила председница већа, Ваша изјава садржи више од десет страна. Па ако Ви имате неки проблем због чега не можете да поновите данас пред судом, Ви нам онда то реците, а ако нема проблема.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Немам ја проблем никакав, али не могу да се сетим шта је било тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим да то кажете. И да се, дакле, вратимо на тај инкриминисани догађај где Ви имате одређена сазнања па нам о томе испричајте, а то је Ваш рад у вези са изласком Аасанационе комисије на терен, одласком са лекаром обдуцентом. Е занима нас, откуд Ви ту? Ви кажете одредила ме дежурна служба.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Старшина који пише распоред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли дежурна служба МУП-а.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не, распоред је код дежурне службе, а старешине пишу распоред за сваког полицајца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био старешина, односно ко је Вас одредио?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Ко год буде дежурни официр, он пише распоред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Ко је био командир сада ја не знам тачно у та доба, ја мислим да је био Маринко Василић командир, не знам, заменик, помоћници Петко и Мико, не знам ко је замник био, не могу да се сетим сада, не могу да се сетим ко је био заменик у та доба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е добро, ко је Вас одредио?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, неко од старешина, ко је био дежурни официр, тај је одређивао распоред. Дневни се распоред увек прави за службу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И када он каже да треба да идете да радите тај неки посао, откуда Ви знате где, са ким, како и које су Ваше обавезе?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, ја рекох Вам, када је доктор Станковић био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не када је, него када Вас је одредио неки старешина за кога Ви не знате ко је, како Ви сада знате шта треба да радите, где треба да идете и са ким?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, обезбеђујем доктора Станковића, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд то знате да треба да радите?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, речено ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је рекао?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Сада ко ћ се сетити, ко је све, откуд знам ко је од ових, ко је год одредио, да, то се преноси, зна се шта је полицијски задатак у тим случајевима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам шта је полицијски задатак и знам како се ради, неко Вам увек каже шта треба да радите.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Неко од њих је рекао од старешина, откуд знам, твој задатак је да идеш да обезбеђујеш доктора Станковића и то је то било. Касније, када је основана Комисија, хајде можеш ти то наставити и даље и то је то, обезбеђуј Комисију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро и сада испричајте, како Ви то радите, прво са Станковићем, а онда са Комисијом.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Ништа, када дође, када дође доктор Станковић, то су били први случајеви који су рађени у Зворнику, долазио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд Ви знате када долази Станковић?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Обавести те, брате, обавести те.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко, ко Вас обавести?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, дежурна служба, обавести, дежурни мене назове, не знам ко обавести њих, не могу то, да је стигао доктор Станковић и да треба да иде да се обавести, да се обезбеди.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте пута и на која места ишли са доктором Станковићем?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Два пута, ја мислим, то је било ради се идентификација доле у згради фабрике «Алхос».

НАТАША КАНДИЋ: Може ли мало гласније, стварно се не чује.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Два пута у згради «Алхоса», у дворишту зграде «Алхос» у Каракају, ја мислим два пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта можете да кажете о томе?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Шта могу да кажем? Човек је радио свој посао, ја свој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, он радио свој посао, него, у којој просторији, јесте ли Ви били ту присутни?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Ја сам морао бити вани да неко не би прилазио од ту, јел било је још радника и свега, да нико не долази, то је било иза зграде, пословне зграде «Алхоса», иза тамо, у дворишту, ту је радио, а ја сам био испред овамо, да спречим да неко не долази, да га не омета тамо у његовом послу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли, чији су то лешеви?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Из Зворника што су били, погинула лица у Зворнику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, које су националности?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Муслиманске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то били мушкарци, жене, деца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мушкарци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ово што сте рекли се односи на оба пута када сте били или само једном?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Оба, оба пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли колико је лешева било?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам тачно, нисам ја био присутан тамо приликом идентификације, лешева је било у распадању, смрад је био страховит, ниси могао да приђеш нигде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пред истражним судијом сте помињали неки број лешева? Да ли се сећате?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, негде, ја мислим, онако грубо око тридесетак, не могу сто-посто да се сетим сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, како сада долази до тога да идете у ту Комисију за аасанацију?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, рекох Вам малопре, када сам разговарао, пошто сам већ обезбеђивао доктора Станковића, а од осталих у полицији нико није хтео да иде, они су по инерцији казали, можеш ти то и наставити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то опет Вама пренето наређење старешине посредно или непосредно, како сте обавештени?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Усмено обавештен, онако били смо на неком састанку и ови кажу, ко ће ићи да обезбеди комисију, неће нико, сви су погнули главе. Ево, каже, Перо нека иде, он је, каже, и био то и тако је и било. После у распореду службе пише да идем и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада, опишите нам која су Ваша задужења у раду са том Комисијом?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, лично задужење је било обезбеђење Комисије и успут да повезем лекара из Хитне помоћи који буде, није било никада одређено који лекар, већ који је слободан лекар у Хитној помоћи који је радио, тај лекар је ишао. Није било одређено који лекар иде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се Ви налазите када добијете то обавештење?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Тада сам био у хотел «Дрини», јер нисмо били нигде смештени, већ у хотелу «Дрини» смо били смештени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви долазите редовно на посао, па када Вас обавесте Ви онда идете?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нигде не идемо из хотела «Дрине», нон-стоп смо у хотелу «Дрина», ни кући, нигде не идемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро и ко Вас обавештава?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Дежурни, дежурни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, преко СУП-а?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ваша задужења сада нам опишите то, када Вас он обавести, шта Ви радите?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Одлазим по лекара у Хитну, чекам који је слободан, да би ишао доле на лице места и одвезем га доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд знате где је лице места?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, доле, знало се, сведок «М» је прикупљао лешеве доле у Гериној кланици, код Герине кланице у дворишту. И он када прикупи двадесет, десет, двадесет лешева, образује се комисија и одради свој посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви када узмете лекара и идете на лице места, то је Герина кланица.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви пре стижете, да ли идете заједно са Комисијом или после?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не, ја лекара само повезем са собом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А идете ли заједно са том Комисијом, још другим лицима?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Иду они, иду они са својим колима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или ви неvezано једни од других стижете на лице места?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Отприлике, у исто време стижемо, ту негде, неко мало касније, обично, а обично заједно стигнемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, када стигнете на лице места, шта Ви радите?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Ништа, ја њега, они изађу, ја се измакнем, то је, рекао сам Вам малопре, непријатан мирис ту, измакнем се да их обезбеђујем, да неко од пролазника не би кренуо ту, да не би ометао њихов рад. Значи, обезбеђење около те кланице Герине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ближе да нам кажете, шта то значи обезбеђење около?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Спречити непознате да не приђе ту, да не омета доктора и Комисију да раде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било случајева да је неко долазио и да сте спречили?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам имао ниједан случај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта можете да кажете за ту Герину кланицу када сте ишли, шта сте Ви видели, а шта сте чули од чланова Комисије да су Вам говорили, о чему се ту ради?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Они су радили тај део свог посла што су одрадили, шта, не може се ништа лепо рећи где имају лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас ништа не чујем.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не може се ништа рећи лепо о том месту где су били лешеве, како, не могу да се изјасним за то, како да кажем, јадно и жалосно, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви дођете ту и шта видите, шта сте видели?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, видим лешеве тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се налазе ти лешеве?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: У том дворишту, около је ограда бетонска и у дворишту лешева има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта још има у том дворишту?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, зграда, кланица, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли још неких објеката?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нема ништа више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај простор ограђен са све четири стране или?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Јесте, јесте и капија је имала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква је ограда?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Бетонска ја мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које висине?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Овако, ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то приближно?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, око два метра, мислим, око два метра, ту негде, до два метра висине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви када видите те лешеве, како су они ту у дворишту, јесу скупљени на једном месту, некако распоређени или без икаквог распореда?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Без икаквог распореда ту су били, није било пореданих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колика је површина тог дворишта?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, није толико велико двориште како квадратно, пар ари, не знам, нема, како бих рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу лешеве по целом дворишту или само на једном месту и где ако су само на једном?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, на средини ту у дворишту, није то велико двориште, као четири, пет судница.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је могло да буде ту лешева отприлике?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете приближно да кажете? О тој цифри сте говорили и пред истражним судијом и пред хашким истражитељима.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сећате баш да нисте или?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам, нисам, јер за број не знам, нисам ја био присутан и бројао, а проценама се нисам бавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте пута били у Гериној кланици?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам тачно, четири, пет пута, не знам, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било некада да је било драстичније у односу на остале примере?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Јесте, један случај када је било више лешева, али за број Вам не знам, кажем Вам, нисам бројао ни ништа, ни присутан био приликом, већ кажем, био сам удаљен у обезбеђењу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, тада када је то било необичније него други пут, шта можете да кажете о томе?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, било је више, већа гомила лешева, право да Вам кажем, набацани као гомила дрва, у том смислу да не вређам жртве, тако, у том смислу речи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то поголемо?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Како да Вам објасним, не знам, кажем Вам нисам бројао, нити могу да проценим колико је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И са ким сте тада били, ко је био од доктора, ко је био у комисији?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам када је који био доктор, нисам ја то пратио. Знам да је била једна докторица, Бела су је звали, од лекара не знам ко је био тада, многи нису више у Зворнику, тада су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: И тада конкретно не знам, не знам, не могу се сетити ко је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта раде ти лекари?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Они су прегледали лешеве, шта су радили, да ли, покушавали да их идентификују.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли им неко помаже?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Јесу, били су из Комуналног радници који су померали лешеве и помагали лекарима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Врше ли они какву идентификацију тих лешева?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, покушавали су, међутим, после сам чуо да је ретко ко, да није било докумената, па су завођени као НН.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то сазнајете после из приче или?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: После, после из приче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приче лекара или?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Касније се причало то, тада није нико ништа причао о томе ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам довољно разумео, када касније, када то?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, не знам колико времена када прође, каже да нису имали докумената код себе, нико, већина, уствари, већина није имала докумената код себе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли, ко су ти лешеви били?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По националности?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, претпоставља се Муслимани, тада су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су били обучени?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, не знам, нисам ја загледао, нисам ја загледао то како су били обучени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су били у војној униформи или у цивилном, у том смислу, можете ли да кажете?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, нисам загледао, не верујем да су били у војној униформи, приметио бих бар када сам видео, није било униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то били мушкарци, жене, деца?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Оно што сам ја са капије видео, само мушкарце сам видео, ништа друго. Нисам, видела би се макар хаљина иједна да је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада када је било највише лешева, када сте дошли на лице места?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Како мислите, у ком смислу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У току дана када сте дошли и колико је то трајало?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, негде око 10 изјутра, тако нешто чини ми се, док су комисијом дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај преглед и то све, колико је то трајало?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, два дана ја мислим, чини ми се, јер сам и сутрадан ишао, али не могу сто-посто да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви када дођете, овај, ту је сада пар, овај, уз помоћ тих лица из Комуналног, прегледа лешеве, шта се после догађа, како то, када долази овај сведок «М», вероватно имате ту испред ко је тај сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате те псеудониме, па ако неко лице треба да поменете, немојте рећи име и презиме ако се налази на том списку, већ то слово, тај «М» што је саслушан овде.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете да кажете, када он долази, тај сведок «М»?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Он је прикупљао њих, лешеве, сведок «М», он је њих прикупљао доле и одвозио у Герину, када каже, скупи десет, двадесет, тада се образује комисија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да и шта он ради?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, његово је било да доведе лешеве ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, лешеве су ту.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Он их је довезао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, е сада, лекар изврши преглед, шта се после дешава?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: И ми одлазимо, ништа, ја одвезем лекара и ништа више. Шта је после, после иду на сахрану, ови из Комуналног су их људи сахрањивали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви не присуствујете даљем раду те Аасанационе комисије?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не, не, није, само ја када заврши лекар, ја њега возим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви када одлазите са лица места, Ви одлазите са лекаром?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разговарате ли о томе?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Непријатна ствар, ми никада нисмо разговарали ништа око тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чега не разговарате?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, рекох Вам, то је изузетно тужно и непријатно да нико није ни проговорио око тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада када је било највише лешева, да ли сте разговарали о томе, да ли је можда било лешева унутра, у објекту, у кланици?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Е, то не знам, нисам улазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, нисте улазили, али да ли сте разговарали са лекаром, па да Вам се он у том смислу пожалио да их је било пуно, па их је било?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам са њим разговарао око тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А обзиром да сте, кажете, или ту два дана, овај, можете ли по томе нешто да закључите, колико је лешева било?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не, ма не могу да закључим, то би било све нагађање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вама је истражни судија предочавао да сте хашким истражитељима рекли за та лица да су они из Техничког школског центра?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сте Ви нешто ту око тога објашњавали?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам ја то њима никада рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, можете ли сада нешто ближе о томе да кажете?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је до тога дошло да они схвате да је то реч о лицима из Техничког школског центра, а Ви нисте то сматрали?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам ни размишљао о томе, једна ствар, друга ствар, касније, много касније када се по граду причало, наводно да би могла бити та лица, а тада тренутно ја нисам знао – да ли су то та лица и одакле су лица, јер нама је речено да сведок «М» прикупља са ратишта лешеве и довози доле на Герину кланицу, ништа друго. Ми смо толико имали податак, ништа друго. Одакле је он њих довозио и то, ми нисмо знали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Око времена, мислим, датум или месец или тако неко ближе одређење, у току месеца, можете ли да кажете, када је одлазак Ваш уследио на Герину кланицу, када је било највише лешева?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Датуме немам појма. Да Вам кажем, ниједан датум појма немам, ни, апсолутно, веровали или не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А можете ли да кажете, од када сте приближно почели да возите лекара када је ова Комисија овај формирана и почело се излазити на терен, па до када?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: То је трајало месец и по, тако нешто отприлике, али нисам сто-посто сигуран, опет кажем, не могу

рећи. Једно месец и по дана чини ми се да сам био, обезбеђивао и сада колико смо пута, пет, шест пута ишли доле, нисам, нисам водио евиденцију, нити ми је ко тражио било шта. Моје је било само да одвезем лекара, обезбедим, вратим и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви када завршите посао, подносите неком извештај да сте били?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не, ником нисам извештај подносио никакав, нити је ко тражио од мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ни дежурној служби?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нико није тражио никакав извештај од мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко нешто писао ту на лицу места?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да је Вама у знању да он то пише?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, вероватно су они то писали, лекар и ови који су били у комисији, а мени није било познато што нисам био присутан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то вероватно, али, да ли знате да је?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је неко нешто писао, да сте видели неке, нека писана документа када седнете у кола, када дође код Вас у кола?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, писао је лекар, морао је писати, за свако лице је НН, или шта ја знам, име и презиме, или шта, он је морао састављати извештај, лекар који је радио морао је саставити извештај док је радио у комисији. Једино то, а друго ништа, али ја нисам био присутан када је то радио, нити сам имао те документе у рукама да видим ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли шта се даље дешава са тим писаним документима, извештајима?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, ја мислим да су предавани у ТО, ја не знам где даље, да су у територијалној одбрани предавани или не знам где су, претпостављам, не знам, јер полицији нису, кажем Вам, нико нити је тражио извештај, нити сам га ја подносио коме. Значи, моје је било стриктно обезбеђење, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте полицајац и пре тога били?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, када се пронађе неко мртво тело негде, која је дужност полиције?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, требало је да се врши увиђај и остало, уствари, истражне радње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, Ви као полицајац, када сте били кући па сте пошли на посао и случајно сте угледали неки леш, шта би Ви били дужни да урадите?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, пријави се дежурној служби, изађе екипа за увиђај и одради свој део посла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам да нисте Ви овде у вези изласка дежурној служби, односно полицији подносили никакав извештај, а зашто?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, није ми нико тражио, мој је био стриктан задатак обезбеђење те комисије, ништа друго. Нико ми није тражио то да пишем извештај или било шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли бисте Ви поднели кривичну пријаву само онда ако Вам неко тражи, а наишли сте на место где се врши неко кривично дело?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: У нормалним приликама, да, али ово нису биле нормалне прилике, овде је рат. Шта сам ја имао сада ту да радим, да ја нешто предуздем на своју руку? Таман посла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не да предузмете на своју руку, него по овлашћењу полицајца?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не, нема полицајац тада овлашћење никаквог у рату, ми смо били само војска тада. Никаква овлашћења тада нисам имао као полицајац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је то рекао?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нисте били на лицу места да видите ко вам каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што нисмо били на лицу места, реците нам, ко то каже?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, једноставно, паравојне јединице су наилазиле, радиле што су хтеле, ниси смео да се јавиш, а камоли шта друго да урадиш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете да нам испричате Ваше искуство са тим паравојним јединицама?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, не знам, какво искуство, дивљали су градом, шта нису радили. Ретко када је ко смео шта према њима да предузме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро Вама јесу нешто учинили?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, нису конкретно мени лично ништа што се тиче мене, али знам шта су радили по граду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви били присутни када је некоме другом?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам, али сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд Вам таква сазнања која говорите?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Зато што су мог колегу једног просто истукли на мосту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког колегу?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Што је спречавао да пређе украдена роба преко моста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је то колега?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Није битно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Битно је да би Вам могли поверовати у то што причате, Ви сте полицајац, па би за толико требали да знате да, ако неку тврдњу изнесете, онда морате рећи на основу чега.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Полицајац, Боро Зекић који је претучен на мосту од стране паравојних формација када их је спречавао да пренесу украдену робу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председница већа Вам је говорила о још неким другим догађајима који се овде расветљавају пред овим судским већем, а у вези којих је подигнута оптужница. Да ли знате нешто о тим догађајима?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам конкретно, знам да је био, да су лица нека била смештена у зграду «Новог извора» где је био Суд, шта ли, ту су била као затвор је био, то знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате нешто ближе у вези тога, ко је био смештен?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, нисам прилазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је лица?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, нисам уопште прилазио томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је чувао тај затвор?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Вуковић Средо је био управник тог затвора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Вуковић Средо?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Полицајац у Зворнику био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуда то да полиција чува затвор? Да ли је то полицијски посао?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па није било другог ко ће. То је одређен, ко га је одредио од старешина, њега је одредио за управника тога затвора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли, ко су били ти у затвору?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које националности?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Муслиманске националности, мада је био и Брано Ђурђевић са њима затворен, полицајац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли нешто у вези затварања мештана Дивича у Дом културе у Челопеку?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Чуо сам да су били доле у Челопеку затворени, али не знам конкретно ништа, нисам ни прилазио доле, ни био у Челопеку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли, које националности у Дому културе у Челопеку су били?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: У Дивичу је муслимански живаљ, па зато знам да су Муслимани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли нешто о пољопривредном добру «Економија»?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту био неки затвор?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, ту нисам био, на Економију нисам никада ни отишао, ни био, тако да не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли нешто о Циглани?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је доле неко био затворен?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам за Циглану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је неко доведен на рад?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Чуо сам касније, касније сам чуо да јесте, али ја не знам, нисам тада знао, нисам ни прилазио доле, кажем, ја сам био у Зворнику у хотелу, тако да појма нисам имао шта се дешава. Касније накнадно сам чуо да је било наводно у Циглани неких затвореника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте 19. марта 2007. године пред истражним судијом рекли овако, пошто сам Вас ја питао, Ви сте били јако, јако неодређени у том смислу, како су лешеви ти били обучени, да ли у цивилном, да ли, Ви сте рекли да, на питање истражног судије да ли је било више цивилне одеће или униформи, казали сте више цивилних. Да ли се сећате?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Могуће, могуће, не сећам се, могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То произилази да сте ипак видели одећу.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Како нисам, јел Вам рекох да сам довезао на капију комисије и са капије видео, видео сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, зато Вас и питам да то и сада поновите. Знате ли, ко су били чланови те Комисије који су долазили, невезано у односу на Вас и доктора? Познајете ли по имену и презимену?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Коста Ерић је био испред ТО, ко још, лекар, Коста, инспектор санитарни је долазио после тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био санитарни инспектор?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Перо Павловић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да је излазио, да Ви знате?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Једно два пута, чини ми се Перо Павловић је излазио, али Вам кажем, он стиже касније, он није стизао док су радили ови лекари, а Коста је био председник комисије. Неђо је био заменик, али Неђо никада није излазио на лице места, нити је ишао, само је Коста био на лицу места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте пута овај излазили, а да сте видели Косту Ерића да је био на лицу места?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Сваки пут је Коста ишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели, шта ради Коста Ерић на лицу места?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, конкретно, он није ништа радио, он је на крају, ја мислим да су њему чак ти папири предати. Он ти је био председник Комисије испред територијалне одбране, од пре рата радио је у општенародној одбрани, тако је и остао, ето то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим доктора, да ли сте још некада некога возили са Вама на лице места или у повратку?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Јесам, једном само ишао је јавни тужилац предратни, Петар Ристић, али једном је ишао и он је, чуо сам касније само, једном га видиш, чуо сам касније да је пуко на живцима и да се никада више у Зворник није вратио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте то тада изашли?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, ту, увек смо били ту у тој Гериној кланици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било на Гериној кланици или ово у «Алхосу» што сте причали?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не, не, није био, овај, тај код Герине кланице је био, није он, Петар Ристић није, изгледа нико није био када је доктор Станковић, из Тужилаштва или било ко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је некада излазио истражни судија?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никада га нисте?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то, јавни тужилац, колико?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Он је само један случај био, кажем, касније, ја га нисам видео, и заборавио, сетио се уопште човека, када касније чујем да је пуко на живцима и никада није отишао више, чак му је и стан пропао у Зворнику, није се вратио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате ли сазнања, шта се на крају дешава са тим лешевима из Герине кланице?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, то је, Комунални радници их сахрањивали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када та Комисија заврши, онда они терају лешеве?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Јесте, оду, оду и на сахрањивање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли где су сахрањивани?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, знам да су први ови што је доктор Станковић вршио идентификацију, то је сахрањено на Казамбашчи у Зворнику, на гробљу, а касније сам чуо да је на Рамином гробу један део сахрањен и у Грбавцима један део, ето то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што је касније дошло до промене?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Касније, кажете дошло до промене овај, место сахрањивања, није више Шахбеговићи, него та нека друга два места, па што је дошло до промене, што није и даље сахрањивано у овом гробљу Шахбеговићи?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Немам појма, ја сам чуо да је локација Шахбеговићи већ ексхумирана пре, зато смо и сазнали за њу, нисам ни знао да је сахрањен тамо. Она је, наводно да је та гробница од раније ексхумирана и пребачена негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ћете нам објаснити мало касније, али после Герине кланице долазе друга лица која одвозе те лешеве и они се сахрањују на Шахбеговићима, а касније сте, кажете, сахрањивано на нека два друга места.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не, локација на гробљу Рамин гроб, ту је била једна локација, касније када је откопавање, сазнало се да су ту једни сахрањени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А откуд лешеве ту на Рамином гробу? Јесу директно терани лешеве из Герине кланице на Рамин гроб да се сахране? Имате ли та сазнања или немате?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам ја, вероватно да јесу, вероватно да јесу, то је секундарна била гробница, није била премештана ту, колико сам схватио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Секундарна и примарна гробница, да ли можете?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, не разумем, права гробница је њихова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Права гробница је примарна гробница.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Примарна да, ето, примарна, да се исправим.-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А секундарна је овај.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Премештана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Онда, извините, погрешно сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта можете да кажете за Шахбеговиће, јел то права гробница или премештана?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не бих Вам знао рећи, ја сам чуо да је ту премештана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да су са Шахбеговића премештени лешеве?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Наводно, не знам, то су касније приче кружиле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Рамин гроб?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Ја Вам рекох сада, претпостављам, не знам, нисам сто-посто сигуран да ли су они довежени ту касније или одмах, да им је права гробница.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је још нешто познато а да Вас ја можда нисам питао, а Ви сте желели да кажете у вези овога што сте данас сведочили?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, немам, шта ћу рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је по Вама важно, Ви сте полицајац.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не, немам ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Браниоци изјављују да немају питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, немате?

Ни оптужени немају питања за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, ми долазимо на ред по новом закону. Да ли знате покојног Владу Делића?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Колега мој у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега? Да ли сте у то време, мај, јуни, значи тај нас период интересује, да ли сте радили са њим?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Лично да сам, заједно у патроли да будемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били колеге тада?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тада радио?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Он је био инспектор за општи криминал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инспектор, а Ви сте били?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац? Да ли Вам је био надређени?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли је радио он увиђаје?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Могуће, са мном није никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ишли са њим?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао са њим?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од радника СУП-а?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је било неко убиство где је он ишао на увиђај у то време, Влада?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, убистава је било доста, али не знам, мислим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На која мислите убиства да је било доста да се увиђај вршио?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Ја контам на рат да је било убистава, али нисам рекао на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај, јуни 1992. године, мај, јуни 1992. године да ли су се радили увиђаји, питао Вас је тужилац?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Он је изјавио да му је овај судија у то време, Ви сте рекли да је раније био тужилац овај Ристић Петар, а тада је био судија, јел тако?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Пре рата је био јавни тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а у ово време када се дешавају ови лешеви, он је био судија?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, јер сам претпостављао да је и даље јавни тужилац, нисам га питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Влада Делић каже да је он био судија и да му је свашта причао и да му је, каже, баш једном причао да је присуствовао када су људе изводили из камиона и убијали ту?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: То не знам за тај податак да ли је он могао присуствовати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули некада да је неко ту убијен?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок из Пилице да су ови људи из Дома културе Пилица доведени и ту убијани?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже и овај преживели да су их ту убијали? Јесте чули Ви у то време да су неки људи убијани на кланици?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нисмо чули за то време, ми смо дошли када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ви, Вама лично се обраћам?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Ја нисам чуо за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте чули?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Ја нисам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту неко некога убио?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте за овога Неђу, он је био члан, кажете, Коста био председник.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неђа каже, пре неки дан код нас је био овде, каже, често у канцеларији је са нама био Петар Танић, на кафици и то, ракији.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се ту прича на тој кафици ујутру?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Ништа, нормално, прича се, малтене, највише се причало о рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нас интересују лешеви. Значи, људи, цивили, убијани, прича ли се ту о послу, Ваш је посао да идете тамо на кланицу ту, да ли се прича о томе?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нисмо о томе причали, ретко је ко о томе шта причао, то су непријатне ситуације и није нико ни причао о лешевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али то Вам је посао, било непријатно или.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Није мени, мени је посао био да обезбеђујем лекаре и комисију, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, посао да идете тамо где су лешеви, да ли причате са Неђом, он је члан комисије, Коста председник, шта се прича ујутру везано за посао, не интересује ме приватно шта причате?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Ја не причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли каже Неђо, где да се иде или нешто Коста или неко?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Није то било сваки дан да је то нормалан посао, а то што одем ја на кафу, то је друга ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме, тај дан када није нормално, када има лешева, да ли се о томе нешто на тој кафи прича?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не сећам се, нисам о томе са њима причао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту комисију чији су они чланови, председник овај Коста, ко њу формира?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, не знам ко је формирао комисију, општински органи ваљда, не знам ко је формирао комисију. Ко је формирао Комисију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комисију за аасанацију, ко је формирао?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте полицајац, Ви сте ту неко службено лице.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Ја да пратим ко је формирао комисију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас да ли знате, не морате да пратите.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали некада Косту коме ти подносиш извештај, ко је тебе задужио, Коста, да радиш то са лешевима?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам га питао никада, што ћу га питати, када је он увек био у општенародној одбрани и пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је Кости надређен тада у мају и јуну?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, Коста је у ТО, малопре, тако сте рекли?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: У општенародној одбрани био пре рата и остао је и после. Зато је ваљда и постављен за председника комисије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од стране, кога?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро, да Вас питам, рекли сте у једном моменту, претпостављам да су ти извештаји предавани у ТО. А да ли Ви знате, ко је командант ТО у то време, да ли Вам је познато?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам ко је био, мењало се, то је сваких седам дана се мењало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви познајете оптужене? Да ли су они нешто били тада?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Грујића познајем зато што смо и комшије и радили смо пре рата заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас у рату, значи мај, јуни, он је овде оптужен, да ли знате Ви, да ли је имао неку функцију или није?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Јесте, био је председник општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општине?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај други?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Сада га не би познао, тада сам га вероватно виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам, шта знате, шта је он био ако је био?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Па, не знам, ја сам знао као неки Марко Павловић да се спомињао, али шта је он био. Касније сам чуо да је био он у то време, али колико дуго задржао се на том месту, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком месту?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Председник Кризног штаба, како се звало у то време, али који период је био, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кризног штаба, то је сада нека нова функција, општина, ТО и сада Кризни штаб?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Сваки час се мењало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Све, и ти називи и све живо се мењало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега је он био председник?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, тај Марко Павловић за кога сте чули?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Кризног штаба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кризног штаба.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Тако се звало тада у та доба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, никада није био, то први пут Ви кажете да је он био председник Кризног штаба, то нико никада није рекао.

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Код нас се тако звало у та доба, другачије нисам га знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио тај Кризни штаб чега је он био председник, које су његове функције?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А ко је тада командовао војним снагама, ко је представљао војне снаге, припаднике војске, ко је био у униформи, ко је њима командовао тада?

Сведок ПЕТАР ТАНИЋ: Ко, ја Вама рекох да су се стално мењали, не знам ко је био. Чуо сам да је један период био Марко Павловић, ако је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А други период ко је био?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ма не могу да се сјетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли још неког да је командовао војском осим Марка Павловића? Јесте ли чули име неко?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Жућа је неки био једно вријеме исто прије Марка ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после Марка?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули неко име?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Чуо сам, али ко ће се сад сјетити после 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте неко име да се сетите?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не можем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ево сад тренутно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви рекосте тужиоцу нема извештаја. Је л' то значи да сте ви одлучили да нема извештаја или вам је неко рекао да не треба извештај или како?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ја нисам одлучивао ништа нити ми је ко ишта говорио нити ико тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то онда знали да не треба никоме ништа да говорите, никог ни о чему да извештавате када су у питању лешеви?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам имао писмене налоге, да сам имао писмене налоге морао бих на њима да пишем извештај. Пошто нисам имао то нико ми ништа није ни тражио, тако је и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' зна овај ваш Маринко о овоме шта ви радите, шеф ваш?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Знао је да сам, да обезбеђујем ту комисију, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју комисију?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: За асанацију бојишта и идентификацију погинулих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' знао да ви нађете тако на камари лешеве и то?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па знао је зашто је комисија образована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вас питала да ли је знао да ви идете тамо где лешеви леже на гомили? Је л' то била тајна у Зворнику тај ваш посао, да тако питам?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не вјерујем, јер знали су сви да доле у Гериној кланици одлазе лешеви да би се касније идентификовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је знао то?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па цео град је знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео град?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад кад вас пита тужилац, кажете ви нема полиција никаква овлашћења само војска има овлашћења. На кога то мислите, како то нема полиција никаква овлашћења а полиција чува Дом културе у Челопеку, чува овамо, чува Економију?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: За убиства то сам мислио што он каже наиђе на леш шта да радим, ја образовао комисију, назвао

дежурну службу, изашла екипа за увиђај и радила свој посао да су нормалне прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто су ненормалне прилике ко то ради? Не ради више полиција?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нико није ни радио у то доба, махом се ништа није ни радило о том питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које послове мислите?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: На те увиђаје, ретко је ко шта радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На увиђаје? Али за шта онда војска има овлашћења а нема полиција?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ма имала је полиција своја овлашћења, али коректно ли је ја као полицајац да би преузео сам тај, ја нисам имао овлашћења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте? Рекли сте ви на питање тужиоца полиција нема овлашћења, има само војска?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не нисам тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми то, шта то онда има војска, нема полиција?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Али ја као полицајац да бих ја нешто предузео ја нисам имао овлашћења никаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како ви то знате? Ко је вама узео та овлашћења?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Није ми нико узео да ми отме овлашћење већ ја видим по томе да бих ја надрљао да било шта предузнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад рекли сте нешто, кажете опет у наставку одговора на питање тужиоца, тад су паравојне јединице вршљале. Какве везе имају паравојне јединице са вашим радом, интересује ме на кланици па претходно у Алхосу? Да ли се ту појављује неко из те паравојне јединице па вама нешто?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нису ни пут били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како онда закључујете да они имају везе са тим?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не са тим, већ ја кажем рад полиције је ометан због њих, њиховог дивљања по граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми ајде један пример да ли су вас ометали на кланици? Ви учествујете у обезбеђењу, ви сте задужени за обезбеђење. Да ли се некад појавила нека паравојна јединица или неки шеф да каже ти немој ту да радиш?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ниједном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли паравојне јединице организују ваш рад или рад докторке или рад санитарног инспектора?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам имао додиром што се тиче паравојних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко онда организује ваш рад? Кажете није полиција, паравојске ту ништа не раде ту на лицу места. Ко то организује?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Шта организује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то да треба да дође докторица, да ви дођете, да дође Петар Ристић, да дође Пера Павловић, да дође Коста, ко је ту главни ето то вас питам?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па Коста као председник комисије он добије обавештење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Откуд ја знам од кога Коста добије обавештење, већ ће Коста нас све да обавести. Ето то је то, такав је поступак био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Коста је ту главни?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Коста добије обавештење и онда он нас позове све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Ратка Јовичића?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Тренутно адвокат у Зворнику, а био је крим. инспектор прије рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Тад мај, јуни ме интересује је л' знате шта је?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Инспектор у крим. служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' вам био он шеф?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Он је био у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу? А каже Влада Делић покојни да му је он био тада шеф, непосредни старешина?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Он Влади?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па крим. служба је одвојена јединица у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро знам. Јесте ли ви имали контакт са тим Ратком?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па само да се виђамо и ништа друго. Само да се видимо и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ја опет нисам схватила ко вама даје задатак, ко је вама надређени непосредно као полицајцу активном у мају, јуну кад идете на кланицу?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Старешине моје из СУП-а, директно они могу само наредити, нико други ми није могао наредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно старешине, а ко су то?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ја мислим да је Маринко тад био командир, не знам ко је био заменик, не могу да се сетим никако, ако нису били Петко и Мико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А начелник полиције ко је био?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам. У том моменту не знам, мењали су се доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац вам је предочавао ову изјаву коју сте дали истражитељима овим Хашким, па ћу вас ја питати јесте ли ви знали у то време да је било 700 цивила Муслимана затворено у ТШЦ-у тих дана, пет дана су били ту, јесте ли вито знали као, питам вас као грађанина Зворника где сте ви тад спавали?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: У хотел «Дрини» у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се преселили из хотела у станицу тамо у град?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: После једно мјесец, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После месец? У односу на шта после месец?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па од тренутка кад смо смештени. Не знам, не могу да се сетим датумски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли знали да седи тамо 700 људи у ТШЦ-у?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Тог тренутка нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут чули да су били људи ту у ТШЦ-у затворени у оној радионици, хали?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па касније се причало да су у Техничко-школском центру смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад касније?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па касније, не знам колико је прошло, нисам обраћао пажњу на вријеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли пролазили ту поред Каракаја, поред пута за Бијељину?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет дана нисте уопште прошли?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не могу да се сетим. Можда сам и пролазио, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад први пут ви чујете?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада повезали ту камару лешева са том чињеницом за коју касније сазнајете да су ту људи држани?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Тог момента не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада повезали, ја сам вас то питала?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ако јесте када?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Тад нисам кад су рађене идентификације нисам имао појма одакле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви мислили одакле ти лешеви?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам ја, нама је речено да су наводно с ратишта сви лешеви довежени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Са ратишта да су лешеви сви, комисији је тако презентирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били, ајде нам реците где су била ратишта у том периоду?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: На целој општини Зворник комплет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад кажете то су Муслимани?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се са ратишта довозе Муслимани у Зворник?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ако су на територији Републике Српске тадашње затекле на територији општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' било и српских бораца исто тако на гомили?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где? У кланици?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не у кланици већ у атомском склоништу у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па кад је Глођанско брдо пало тад 215 лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па не знам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на ове, на кланицу?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: После тога, период после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесен?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па јесен је била знам, али не знам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас мај, јун интересује? У мају и јуну нам је оптужница, разумете? Јесте ли имали неке пријатеље који су мобилисани, ангажовани у војску?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли кажу где побише толике Муслимане? Које то борбе су биле у мају, јуну тако страшне да тако пуно лешева буде? Јесте ли се интересовали где су убили толике Муслимане у борби?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ма нисам се ни интересовао, интересовало ме хоће ли ми глава остати жива а не што ме интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли веровали да су то људи из борбе?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не. Па нисам ни размишљао уопште о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неког Репића?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па виђао сам га у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули шта ради он у Зворнику?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Касније сам чуо да је свашта радио доле у Чelopeку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Тад мај, јуни да ли сте чули да се он нешто помиње? Кажете плашили сте се, па чега се плашите од паравојске? Шта то раде паравојске тада да их се ви тада плашите у то време?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Тешко је то сад мало објаснити вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте, можда схватимо, пробајте ви слободно можда ми схватимо. Значи, конкретно чега се ви плашите тада, да ли има нешто што чујете па се плашите?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисте могли интервенисати, они су дивљали по граду, пуцали у току ноћи, рушили, пљачкали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули у то време да неког они убијају, па да се ви зато можда плашите?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Није то било конкретно, онако завладали су страхом, страховладом су, проводили су страховладу, дивљали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте ви чули за овај Дом културе Челопек што вас је питао у тужилац да месец дана ту људи седе Муслимани цивили?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Чуо сам касније, нисам ја ишао у Челопек али сам касније сазнао да су у Челопеку били тек кад се тад издешавања, све сам касније сазнао да је Репић наводно побио нека лица доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то чули да је он побио ту лица? Јесу ли била та лица ту?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дому?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да је у Дому побио нека лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли су лица била у Дому кад сте чули да је Репић побио?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не, није тад био нико у Дому, то касније смо то сазнали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док су лица била у Дому ви нисте знали тих месец дана да су лица ту, да их чувају ваше колеге, овај сведок «П», онда онај како се зове онај, сад сам заборавила, Анђелко Васиљевић па?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Чуо сам да имају лица ту у Челопеку, а нисам ја никад био доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисам вас ја питала да сте били? Значи, чујете док су лица ту, јесте ли чули да их чувају ваше колеге Анђелко па овај? Јесте ли чули да се тим лицима нешто лоше дешава? Шта чујете која су та лица, одакле су та лица?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Тад нисмо чули ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули да их чувају ваше колеге?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Знао сам ја да их чувају колеге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад нисте чули да се тим људима нешто догађаја?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам имао представу шта им се догађа доле јер нисам био присутан, нисам ишао у Челопек доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то било питање. Да ли сте чули шта им се догађа, то је било питање?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Тад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад нисте? Добро. Како објашњавате исказе сведока који кажу да је само брујало о ТШЦ-у тих дана баш кад се то десило кад су људи од 01. до 05. седели ту, а онда превезени у Дом културе Пилица и након тога убијени. Кажу људи цео град

само брујао о томе, и птице на грани су о томе чуле а ви као полицајац нисте? Како то објашњавате?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: То што сте чули то је ваше, а што ја знам то сам вам рекао, а друга ствар кад су пресељени наводно из школе то је било речено наводно да иду у Батковиће на размену, ништа друго нисмо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми реците шта знате о томе?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ништа друго, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та прича?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: То је причано по граду а не то да је брујало, то је брујало можда касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причам то ја, причају сведоци па вам ја то?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам ја за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то ми реците ко је причао да иду у Батковиће а они одоше где већ одоше?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па како људи који су из Каракаја видели да их возе у аутобусима рекли су да иду на размену, то је причало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Техничке школе?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да, то је прича била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иду из школе у размену право?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међутим, они оду где?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам ја где оду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су били у Пилици у Дому културе још три дана?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам сад ја кажем?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па то може од вас да чујем или од неког раније, али ја нисам знао где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад то причају да иду у размену у Батковиће ти људи који причају?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: После тога се причало кад су довежени, то сам чуо не знам после које време, не могу да се вежем за време да кажем јуче, прекјуче а кажем нисам добро памтио што се тиче датума, нити ме је интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чланови већа немају питања. Оштећени ако има нека питања ће вам поставити пуномоћник оштећених.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок нам је рекао да је два пута био у Алхосу са др Станковићем. Сада нам каже да је чуо да сад по граду причају да из школе, Техничко-школског центра иду на размену. Да ли је он са комисијом био у Техничко-школском центру?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не. Ни комисија ни ја нисмо прилазили школском центру уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Па како зна да комисија није прилазила?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Зато што би ја морао да их одвезем.

НАТАША КАНДИЋ: Па рекао је да није возио комисију него да је возио лекаре из хитне помоћи.

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па и лекар је припадао тој комисији.

НАТАША КАНДИЋ: Па рекли сте нам да је ишао онај лекар који буде слободан у хитној помоћи, а да није лекар био у саставу полиције?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Било који лекар који је био слободан тај је ишао, нико други.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли возили лекара из хитне помоћи или комисију?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Лекара и вероватно Коста је понекад са мном повезао мада је он имао своја кола па је ишао и сам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате о лешевима у школско-техничком центру?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: У Техничко-школском центру није било лешева никад.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: У Техничко-школском центру није било лешева никад.

НАТАША КАНДИЋ: Како знате да није било никада лешева кад ми имамо сведока који говоре да су неки се угушили тамо, да је било мртвих? Како знате да није било лешева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будите прецизни.

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: За комисију никад није било, нико никад није позвао за Техничко-школски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иде комисија у школски центар?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Мене сад занима како он зна да комисија није била позивана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сваки пут ишли са комисијом?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Сваки пут кад је ишла комисија ја сам ишао обезбеђивао комисију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «М» каже да је ишао више пута у школу и да је возио у кланицу?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Он је прикупљао њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' он некад причао то?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Тежак је он за причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад је мање тежак за причу, је ли вам причао некад да је ишао неколико пута, он је рекао 10-15 пута у школу и да је довезао ту у кланицу? Је л' вам то некад рекао?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Није мени никад причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вама то причао?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Сад ме занима сведок каже да је сведок «М» довозио лешеве у Герину кланицу. Па је ли он био присутан кад је сведок «М» камионом довозио те лешеве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били присутни?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Кад Милан довози не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате псеудониме. Ако морамо обичним свдоцима, полицајцима не морамо два пута, једном је ваљда довољно.

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били присутни кад је он?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не. Милан сам ишао је и са радницима из Комуналног и прикупљао лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо. Питање је да ли сте присутни били када сведок «М», значи, немојте име и презиме, довози те лешеве у кланицу? Знате да он то ради?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Знам да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате одакле довози?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам одакле довози, добива обавештење где се налази и он тад одлази. Њему Коста вероватно преноси где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ви то знате да њему Коста вероватно пренесе?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па ко ће му други пренети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ви закључујете?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је л' сведок «М» ишао на ратиште?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Као војник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тих дана је ли одлазио на ратиште, ако је скупљао лешеве претпостављам да није могао и да се бори. Је л' одлазио на ратиште тамо где је линија борби?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Он је имао с неком плавом «заставом» крстарио по целој општини и прикупљао лешеве где се налазе, а нисам разумео да ли је ишао као ратник на ратиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не као ратник, је л' одлазио на ратиште? Па рекли сте да сте ви, да је вама представљено, ја се извињавам, да је вама представљено да су то лешеве донети из борбе убијених?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па вас питам да ли вам «М» каже одох ја тамо на линију кад оно побијени војници муслимански, то вас питам?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам ја био са њим кад он одлази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вама представља? Кажете «нама је представљено да су то из борбе», ко то вама представља тако?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Тако је кружила прича, нико директно није, али каже то је све из борбе погинуло, није нико директно да дође пренесе и каже ја вам кажем да је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то каже да је из борбе?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: То је прича кружила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нико не каже да су цивили заробљени по месец дана и тамо негде по тим, то нико не зна?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Није то причао нико о томе. Знало се да је то, касније се сазнало ко је шта био али то је већ касније било период.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок кад дође некад затиче тај камион којим сведок «М» иде и прикупља?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Где?

НАТАША КАНДИЋ: Па у Гериној кланици или у дворишту школско-техничког центра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте питања за која је већ одговорио негативно, одречно. Значи, питање да ли видесте ви тај плави камион да је ту у кланици у кругу где ви долазите?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам га видео доле у кланици али сваки дан је долазио у град и пролазио је с тим камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели некад овог сведока «М» да је ту он на кланици кад ви дођете?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Право да вам кажем тренутно кад је радила комисија можда је једно два пута долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли му био и плави камион?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Тад да ли је био, вјероватно, нисам с њим ходао, вероватно ако је долазио, није долазио с колима, с камионом је долазио. Ако је био био је и камион сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок нам је рекао да је једном било више на питање тужиоца, гомила лешева и да је комисија тада радила два дана. Колико је он провео првог дана, колико другог дана?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Временски?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па право да вам кажем негде око 10-ак сати обично изјутра долазили до једно два, три сата обично, нису они хтели дуго да раде јер осетио се смрад тако да нису ни остајали дуже.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, шта је, пазите рекли сте нам гомила лешева, ми смо онда закључили да је толико било лешева да нису могли сви у току једног дана да ураде него да је рађено и другог дана. Да ли сте ви, значи кад почне да се ради, обезбеђивали комисију докле ради?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Само објасните. Шта је одлучило да траје тај преглед и обдукције два дана? Гомила лешева, како сте рекли.

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам с њима разговарао, вероватно да није стигла да заврши све.

НАТАША КАНДИЋ: Ако је значи преглед лешева трајао и другог дана логично је да су неки камиони довели неке лешеве да би било прегледа и другог дана. Да ли је долазио неко?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А можете ли онда да нам опишете колико је то било тих лешева та два дана да је то било различито у односу на раније?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па прво ја вам не знам рећи, нисам сазнао колико је тачно било, не могу рећи тачан број јер не знам, не могу оценити, а да се нагађам нећу.

НАТАША КАНДИЋ: Је л' вам је неко рекао сутра поново радимо, како сте знали да следећег дана треба да дођете?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па једноставно као сваки пут кад се образовала комисија тако те позову и идеш.

НАТАША КАНДИЋ: Али тог дана кад сте били да ли вам је тог дана у том дворишту кланице речено сутра такође радимо?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не могу да се сјетим сад како је било, знам да смо дан-два радили.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте видели да су остала тела у дворишту?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Сва су тела остала у дворишту кад смо отишли тај дан.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ви кажете онда је сведок, као уобичајена процедура, онда је сведок «М» долазио товарио и односио. Да ли је то првог дана са те прегледане гомиле да ли је долазио сведок «М» да однесе?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Када је дошао да однесе та тела са те велике гомиле?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: То не знам, није док смо ми били.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате шта се догодило, шта се догађало, која је била процедура комисије? Прегледају се тела и да ли одмах буду одвежени?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не, кад они заврше своје прегледе, лекар заврши, сједа са мнош, одлази а лешеве остају.

НАТАША КАНДИЋ: Мене занима кад сте дошли другог дана шта сте затекли?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Исто они лешеве који су били, ништа друго.

НАТАША КАНДИЋ: Па како кажете, прво кажете да је била гомила да нису могли да заврше у једном дану, а сад исте лешеве, како је могуће?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па исте лешеве није нико дирао одатле, све је остало онде на лицу места, нису тад одвежени и сахрањени вани.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу ли сва тела била прегледана?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ја не разумем питање како мислите сва прегледана?

НАТАША КАНДИЋ: Па кажете затекли смо иста тела. Што би долазили због тела ако су већ прегледана?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па вероватно нису завршили све па су остали да заврше сутрадан.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је сутрадан трајало њихов рад тај?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Немам појма нисам ни обраћао пажњу на време. Ако је око 10 дођем негде око, од 10 до 2 ту тако некако, 3-4 сата.

НАТАША КАНДИЋ: То је уобичајено? Али ја вас питам за та два дана?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Исто тако.

НАТАША КАНДИЋ: Ви кажете да је било гомила, неуобичајено велика гомила?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам ја рекао неуобичајено велика већ гомила.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро рекли сте гомила за разлику од ранијих ситуација? Добро, питао вас је тужилац познајете ли сведока Перу Павловића?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И рекли сте нам да је он, да сте га видели, да ли можете да се сетите када, у којим приликама? Да ли је био тада кад је била, да ли сте га видели тада када је била та гомила тела?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Пера Павловић је био санитарни инспектор и дан-данас је санитарни инспектор у општини. Једном или два пута кажем он је долазио, али он је касније долазио после, није директно долазио са нама, он је с колима својим долазио, ја га ни један пут нисам довезао њега као посебно њега.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али питам вас у односу на та два дана кад је била гомила тела да ли је био Пера Павловић?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ја мислим да јес али не могу сто посто да тврдим.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се сећате он је био задужен за шта за дезинфекцију?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тад првог тог дана кад је била та гомила тела да ли је вршена дезинфекција?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ја мислим да је он вршио дезинфекцију тек кад су тела однешена, није имао шта радити док су тела ту.

НАТАША КАНДИЋ: А је л' ви будете ту кад се врши дезинфекција?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам ја присутан тад.

НАТАША КАНДИЋ: Ниједном приликом?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам ја присуствовао тад томе.

НАТАША КАНДИЋ: А како знате, а знате ли како он врши дезинфекцију?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Претпостављам, не знам, хемикалије раствори, да оним радницима комуналног, они поспу све по земљи и то је то.

НАТАША КАНДИЋ: А што је онда долазио то кад кажете једном или два пута што је долазио у време када је трајао рад комисије?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам да ли је баш, вероватно они нису били завршили па је он дошао, вероватно то, његов је задатак био аасанација, ништа друго. Сад тачно кад је он, кажем он није долазио са мном колима већ са својим колима и није њему обавеза да стигне са нама већ касније, а кад је он дошао ја не могу тачно да се сетим временски.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми за овог тужиоца Ристића кажете да је он попустио са живцима?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Тако сам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Када, у које време, кад је то било?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, нешто причам с неким, каже.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте причали?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Већ је, ја њега нисам видео дуг период, прошле године, па ево док ме ови из Хага нису питали које је то године било, нисам могао да се сетим уопште ко је човек, нисам га од тад видео и кад касније чујем да је наводно на живцима отишао и да је стан му пропао у Зворнику и није се ни вратио никад.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми колико пута сте га ви видели?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Једном сам га видео тад.

НАТАША КАНДИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још пар питања да вас питам. Јесте ли се некад приближили тим лешевима обзиром да толико дуго времена ту боравите на тој кланици па бар та два дана?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па од капије то је као до зида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли сазнања да ли су имали нека документа, личне исправе, паре?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Чуо сам да нису имали код себе докумената већина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' им неко прегледао џепове, кошуље?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: У моменту право да вам кажем, кад сам га окретао било је пар ближе капији, видео сам кад се види изврнут џеп, е то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то ту извртали џепове или тако донети? Јесте ли видели да неко ту изврше џепове?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не, ту није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Није ту извртани, већ кажем кад сам довезао комисију то се видело одмах са улаза капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за неког Пеју?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Пеја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки Арканов Пеја?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је тај?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам како му је име, сви га зовемо Пеја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: На почетку рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад на почетку?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па кад је Зворник заузет у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Кад је Зворник заузет у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аркана јесте ли видели некад?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где и кад?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па кад смо ушли у Зворник у болници тад смо га видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' издавао неке наредбе, је л' био нешто опасан?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Јесте тад наредбе издао, ослободио је, рекао је грађанима да иду кућама, да су слободни били, доле око болнице били су се људи склонили код болнице у ходник, пуна болница је била. Рекао је, само је дошао и рекао је идите кући слободни сте сви, Зворник је слободан, кућама идите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то било мешовито или само Срби или само Муслимани?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Већина је била Муслимана, нешто мало и Срба са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже идите кући?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Идите кући слободан је Зворник, слободно кући идите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' било неко скидање капе с петокраком неко постројавање и тако нешто?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: На почетку јесу они у Алхосу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Алхосу? Ко је то коме наређивао?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Аркан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Полицији да скине петокраке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да скине петокраке? Јесте ли скинули?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Јашта и све побацали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушали, је л'?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ма да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли знате неке Ножиновиће?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Знам, има двоје, има двоје Ножиновића, има из Зворника, има из Тршића, знам их све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било с тим човеком, оцем?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: А из Зворника? Баш сам његов је син и сад у Зворнику, а отац је умро у кући и обратила се једна жена ту комшиница да се он сахрани и сахрањен је на Казанбачи горе у Зворнику, био је и то добро се сећам тог случаја био је, чији је отац нисам знао, Неђа је баш имао, још један табут је био и на њему је сахрањен, један једини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како му се синови зову?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Фарук, Фехим, заборавио сам трећег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' има Нихад?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Има Нихад у Тузли професор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Син?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од овог покојног Ножиновића?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је, он је умро у кући кажете?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је, која је комшиница тражила табут за њега?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не, тражила да се сахрани, да се изнесе из куће да се сахрани, комшиница нека његова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте ви?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Неђа Млађеновић је одредио и он је знао добро да је био честит човек и да није се бавио нечистим пословима и знајући ове професоре он је одредио раднике и они су њега, био је један табут само и они су њега баш сахранили горе на Казамбашчи гробље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А има ли нека докторка Љубица с вама да је била нека Бела?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Бела је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' била она кад је било то пуно лешева? Сведочила је и она.

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Била је једном или два пута, да ли је била тад ја не знам да ли је конкретно тад била, нисам сто посто сигуран, а била је, ишла је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је била?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам била је, али не знам да ли је тад или касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вам је она деловала, је л' деловала онако мирно или да је нешто ту се изненадила или да је?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нико не може бити миран кад види лешева, један леш а камоли више лешева, нико није тад миран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има овде у овој вашој што вам је и тужилац предочавао изјаве које сте дали Хашким истражитељима та изјава вам је као и свим сведоцима предочавана тако што је након вашег испитивања вам гласно прочитана на српско-хрватском језику, то сте потврдили својим потписом 21.10.2002. године па сам вас ја из те изјаве питала све је тачно ово што сте рекли, што сам ја предочавала осим овог дела па ме то интересује, јако је интересантно, једино кажете да није тачан овај део да сте рекли да верујете да су заробљеници који су нестали из школе?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: То нисам рекао и није ми прочитана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај део вам није прочитан?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: На енглеском је све било, потписао сам текст на енглеском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све нам је јасно, то имамо већ искуство с тим и Врховни суд нам је потврдио тај део како се то користи. Значи, ја вас питам све ово што сам вам ја сад предочила стоји у тој изјави то је тачно, а овај део није тачан, је л' тако?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да ја тврдим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да тврдите, да верујете, да претпостављате, тако стоји у изјави?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам то им рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тај део вам нису прочитали на српском?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нису ми никако прочитали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте потписали да су прочитали на српском?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нису прочитали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумете ме. Они су на енглеском то диктирали, али овде стоји да је преводилац вам на српском усмено прочитао и то сте ви потписали?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Није ми прочитао, само енглески текст ми дао и потписао, на енглеском тексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А није вам пре тога преводилац Анђелка Иванишевић и Марија Франић, нису вам читали на српском ништа?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте онда то потписали? Ево хоћете да видите, дођите овде. Ево прочитајте нам то доле то што пише. Значи, 17. октобра су вас испитивали, а 21. октобра сте ви после 4 дана потписали то.

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ја сам само потписао тад кад сам завршио разговор са њима, тад потписао енглески текст и никад на српско-хрватском никад ништа нисам потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' ово ваш потпис?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видите шта потврђујете да су вам читали на српском?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нису ми читали на српском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли долазили након 4 дана?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не. Један-једини пут био 2 сата са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је уписао ово 21., је л' ово ваш рукопис?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Јесте мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21.10? А колико је трајало испитивање?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Два сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда 17. октобра датум испитивања а потписали 21. октобра. Је л' су вас звали јошједном да потпишете?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не. Тад кад смо завршили енглески текст сам потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте написали датум 21.10?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ја нисам на српско-хрватском ништа потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте написали датум 21.10. то је питање?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: То и ја не знам како сам то успео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко зна?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, они знају како су то успели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ви потпишете? Како они да успеју да ви потпишете?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, техника је врло добра њихова, добро су они то урадили, гарантујем вам ја сам енглески текст потписао, на српском нисам ништа потписао. Овај је био доле не знам како су успели. Је л' ово горе енглески, нисам ни гледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако то они раде.

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Горе сам потписао а доле не. Само сам горе потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо и друге сведоке питали како раде, они су нам објаснили како саслушавају – на енглеском а онда прочитају на српском па сведок потпише или га зову, неки се зову и два, три месеца касније.

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Два сата сам, два и по сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам у вашем случају како је било, ви сте два сата?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Око два и по сата сам био с њима на разговору, завршили, господине хоћете потписати, ја сам потписао, енглески текст ништа ми нису прочитали што се тиче српског и на српском да ли ја шта да потпишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте онда потписали то да вам је изјава гласно прочитана?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па ваљда оно што је диктирао и она пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово на српском пише «потврда сведока», зашто сте потписали овај део?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Није то ништа писало тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' ово ваш потпис?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па јесте али то је чисто био папир горе, ја сам потписао горњи део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, на овом месту нисте ставили потпис својеручни?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Пасус вјероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пасус укуцан?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Вјероватно је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је најновија верзија. Добро.

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам два пута долазио, само један-једини пут био са њима и то два и по сата, тад потписао и више се нисам враћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све ово што сам рекла сад тачно осим овог дела, је л'?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Осим тога дјела, ја верујем, ја тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај део нисте? Добро. Хвала вам. Имате ли још нешто да нам кажете што сте можда пропустили везано за ваша сазнања за све ове догађаје за које смо вас питали. Знате ли ову жену Споменку Стојкић, Споменка Стојкић из Челопека, Ви сте Тршић?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Требало би да је знам, али онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је нека жена била два и по месеца затворена тамо?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Новом извору» па у Суду за прекршаје?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам за њен случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је нека жена била затворена?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам за тај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за случај да је жена нека била затворена у Новом извору у граду, па у Суду за прекршаје?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. А да ли сте чули да је суд за прекршаје тада функционисао као затвор, да су ту чувале ваше колеге Средо и ови

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Јесте, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога, како они то чувају, кога они то чувају, зашто чувају, ко им то каже?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Затворенике па добијало се наређење од старешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро чувају затворенике, неће слободне да чувају? Али ко су ти затвореници, кога то ваше колеге чувају у Суду за прекршаје? Је л' био пре рата ту затвор неки?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Био је тамо преко али то је укидан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде овамо где није преко је л' био затвор?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ту где су они били не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то сад одједном успоставља затвор да ли вам је то познато? То нам је у оптужници, ставља се овом Марку Павловићу, како га ви знате, односно Поповић Бранку да је он ту нешто исто наређивао да се људи ту затварају, доводе, да ли вам је то познато?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам ако Марко није имао тад надлежан полицији да он одређује ко ће бити од полиције ту у затвору, то је тадашњи ко је био командир не знам, он је могао да нареди својим полицајцима кога одреди ко ће ту бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па командир тадашње ко је био онда при градској служби каже ти то, то, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже командир полиције да он ту ништа није одређивао, да само чувају а да они не доводе? Знате ли ви ко доводи ту људе, ко затвара људе?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци кажу да чувају полицајци?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да, полицајци чувају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Среду?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Сретена Лазаревића колегу? Је л' знате да они чувају?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то Муслимани које они чувају?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам ја који су, нисам ја прилазио затвору уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате обзиром да не прилазите, не знате ко се ту чува?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не интересује ме, није ме интересовало, нисам хтео да прилазим уопште затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па једноставно што нисам могао људима помоћи, шта ћу ја решаваат ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда су нешто урадили, можда им и не треба помоћ, је л' знате шта су урадили?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се распитивали?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нисам хтео уопште да прилазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То је све што имам да изјавим.

Немате ништа друго?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питање.

ПУН. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја бих само два детаља из оквира дужности која је сведок обављао у том периоду. Сведок каже да је обезбеђивао присуство доктора на лицу места где су се налазила мртва тела, па да ли сведок пре него што уведе доктора на лице места провери и обиђе то лице места па онда уведе доктора ту или је доктор сам улазио. Како је сведок знао да је место безбедно пре него што доктор уђе?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Отворено је двориште, тако да кад дођемо, а ограђено околo бетоном, видиш нема никога, по прилазу, нисмо проверавали никад.

ПУН. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ:: Никад нисте обилазили, значи доктор уђе у двориште а ви не знате шта је унутра осим мртвих тела?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Види се ту, отворено је ту двориште.

ПУН. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ:: Како знате да неко није иза зграде, у згради, већ како?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Ко ће ту бити, коме је падало на памет да буде међу лешевима.

ПУН. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ:: Добро, а кога сте затицали кад одете на лице места?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Никога.

ПУН. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ:: Да ли је неко обезбеђивао та тела која су се налазила ту, било у Алхосу, било у Гериној кланици?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Није било никога, није нико обезбеђивао.

Пуномоћник СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ:: Тела су била сама напуштена?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Сама, нико није обезбеђивао.

ПУН. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ:: А кажете кад ви одлазите ко остаје на лицу места?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Нико не остаје, једино када дођу ови из комуналног што су одвозили за укопавање они су могуће остајали, они задњи остају.

ПУН. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ:: А овог пута кад је било више тела, значи кад је увиђај рађен практично идентификација тела два дана, знате ли ко је у ноћи између првог и другог дана био на лицу места?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Није нико, не знам, није ми познато.

ПУН. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ:: А значи ви напустите?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Те ноћи.

ПУН. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ:: Да, да те ноћи кад је увиђај трајао два дана у континуитету? Ко је у међувремену био, значи од првог до другог дана?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Да ли је неко био да обезбеди?

ПУН. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ:: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Није нико.

ПУН. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ:: Како сте ви били сигурни да је заправо то оно што сте оставили да се налазило на лицу места, значи да сте затекли исто оно што сте оставили? Звучи мало чудно с обзиром?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Звучи за прилике за око извршења увиђаја али није чудно ништа, ретко је ко доле и падао му на памет да приђе томе, смрад се «чуо» далеко од лешева, тако да.

ПУН. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ:: Ви сте баш били сигурни кад напустите лице места да нико није остао, значи да су тела остала сама?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Па да ли ће бити, нико није ни размишљао право да вам кажем о томе, нити је коме падало тада на памет, а нико није тражио директно обезбеђење.

ПУН. СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ:: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви тражите трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Не знам колико је по правилнику вашем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема правилник. Колико превоз?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: Је л' се наређујемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобус, тамо, овамо?

СВЕДОК ПЕТАР ТАНИЋ: 50 еура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 50 еура? Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ИСПЛАТИТИ сведоку 5.000,00 (петхиљада) динара на име трошкова.

Можете да останете у публици. Ми ћемо сад направити једну паузу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 25 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави након паузе у 12:14 часова, те да се у наставку испита сведок ПАВЛОВИЋ ПЕРО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ви личите на Маринка Василића?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: На Маринка Василића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, нешто сте ми личили. Јесу ли вам исти лични подаци као што су били у истрази у марту 2007. године?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Шта се могло променити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Није, све је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и даље инспектор или сте у пензији?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: У пензији, имам ја још до пензије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. Значи, све је исто? Нисте у сродству, у завади са оптуженима?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Ви сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело, запрећена је казна затвора до 5 година. Уколико сматрате да бисте се одговором на неко питање изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате на та конкретна питања. Ви сте у истрази положили заклетву па ћу вас ја опоменути да то што сте се заклели и даље важи. Испред себе имате један списак са псеудонимима. То су лица која су сведочила овде не под пуним именом и презименом него под псеудонимом па ћу вас молити да ако неко то име

помињете ви било сами, било на питање некога од учесника у поступку да кажете то слово уместо пуног имена и презимена.

Сведок упозорен, опоменут, са личним подацима као у списима, наводи:

Ја ћу вам сада укратко изложити шта је предмет оптужбе Тужилаштва за ратне злочине која је оптужница, односно две оптужнице су поднете овоме суду. Овим оптуженима Грујић Бранку и Поповић Бранку, алијас Марку Павловићу, ставља се на терет кривично дело ратни злочин против цивилног становништва. Значи, узимање талаца из места Дивич, цивила Муслимана 26. маја 1992. године и њихово заробљавање у Дому културе Челопек и злочини којису вршени над њима за тих месец дана до краја јуна, затворени. Ту је у оптужници принудно расељавање цивила Муслимана из села Козлук и Скочић 26. јуна 1992. године, затим злочини према затвореним цивилима Муслиманима на пољопривредном добро Економија у мају месецу ставља се на терет опт. Бранку Поповићу нечовечно поступање, наређивање припадницима Територијалне одбране да лишавају слободе Муслимане и противзаконито затварају у просторију за клање стоке где су лица мучена, злостављена и убијена, затим злочини према деветорици НН Муслимана и Буљубашић Абдулаха, зв. «Бубица» на Црном Врху такође у другој половини маја или почетком јуна, затим непредузимање мера заштите талаца у Дому културе у Челопеку у периоду јуни 1992. у коме је најмање 27 смртно страдалих талаца у овом периоду, затим злочин према оштећеној Стојкић Споменки из Челопека лишена слободе, затим ту је ова друга оптужница везано за коју сте ви давали исказ у истрази у марту 2007. године, а то је злочин према цивилима Муслиманима њих око 700 у Техничко-школском центру Каракај који су ту према наводима оптужнице боравили од 01. до 05. јуна а 05. јуна пребачени у Дом културе у Пилици и одатле највећи број превезан у Герину кланицу, где су и убијени чија тела су у броју преко 200 ексхумирана из секундарних гробница, значи гробнице у које су премештани из примарних гробница, идентификована и урађена ДНК анализа.

С обиром на начело непосредности поступка ми не можемо сада да, иако наравно знамо вашу изјаву из истраге и пред истражитељима Хашког Трибунала коју сте дали у октобру 2002.

године, не можемо сад то читати. Морате нам ви испричати све што знате о овим догађајима. А кад нам ви то све испричате онда ће учесници у поступку вам постављати питања. Значи, само мало да вас још каналишем, догађаје сте чули који нас интересују, да нам кажете у мају и јуну ако сте у Зворнику где сте, шта радите, ко вас ангажује, ко вам је шеф и молим вас да ништа не говорите у пасиву, значи речено ми, наређено, послат итд. Кад говорите шта је вама неко нешто и шта знате молимо вас да уколико знате кажете ко је то урадио, ко је рекао, ко је наредио, ко је стајао иза неке одлуке која се вама саопштава јер то нам ништа не значи речено, при чему наравно и посредна сазнања су релевантна за суд, значи ако сте чули нешто од некога кад сте чули итд? Ви сте овде доста причали везано за ову Герину кланицу, причали сте о вашој функцији, па ћу вас ја позвати сада да нам кажете све ово што нас интересује. Изволите. Да и били сте члан, видим овде, Комисије за асанацију бојишта па и о томе да нам испричате како сте постали члан, ко вас је ту ставио, које су вам дужности, кога извештавате, како ради комисија на терену, како ради пре него што добија задатак, ко јој даје задатак? Изволите? Ко су чланови, ко је председник? Ако вам је zgodније седите.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па кад будем морао ја ћу сести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: А док могу издржати ја ћу овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате ништа да издржавате, ако вам је тешко седите. Изволите?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па ето боље се видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја сам завршила.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па много је тих догађаја које сте сада набројали. Ја оно чега се сећам знам кад је рат почео да сам отишао у своје мјесто у Милиће, односно село Вукшиће, Милиће је тамо и да сам тамо остао колико можда 20, можда до мјесец дана. Значи, и да сам кад се ситуација у Зворнику поправила, кад је већ могло да се ради ја сам се вратио на своје радно место а то је место санитарног инспектора у Општини Зворник. Радио сам нормалне, значи те послове, у ствари не нормалне него послове који су нам били тада у приоритету, нарочито контрола снабдевања водом за пиће, контрола водовода, уклањање смећа, често смо били позивани да се хлоришу оне цистерне водом, да одвезу јединицама, не знам ни ја где су се налазиле на терену и то. Мало сам и неколико ноћи и стражирили смо, чували смо јер

смо морали бити као ратно је стање, стражарили смо ноћу пред Општином пар ноћи, радио све те редовне послове, једно, не знам ни ја када се то десило позвали су ме у комунално предузеће. Пошто је комунално обављало већину тих послова, имали су цистерну за воду, имали су хлорне препарате и имали су коначно и оних радника који су то могли да раде, имали возача, имали онога који је радио са шмрком и тако. Ми смо онда, кажем, неколико пута отишли тамо, договарали шта отприлике треба да се ради, ми смо рекли да је најризичније да се контролише вода, да видимо да не би евентуално дошло до диверзије, бојали смо се највише тровања да не буде тровања, убацивања нешто у водовод, јер дио водовода пролазио је кроз територију која је припадала Муслиманима. Они су једно време истина и минирали тај водовод. Е, сад ми смо се тамо углавном изјутра, добије се пар реченица има ли ко шта да каже, Коста Ерић је био председник комисије, заменик је Неђо. Ја не знам ко је још у комисији, вјерујте да то решење немам а ко је потписао решење исто не знам. За мене добио сам га, али ми је исти дан поцепао неки српски добровољац на улици «где си мобилисан, шта си мобилисан». Ја му покажем решење он узме решење и поцепа тако да вјерујте да не сећам се ко је још био у тој комисији. Кажем вам решавам све проблеме – дезинфекције, дезинсекције, по терену била је слали смо људе, давали онога ДДТ, било је бува по рововима и тако то је. Радио сам значи нормално те послове. Е, сад оно што вас интересује за ту Герину кланицу, ја сам ишао доле један дан, доле су довожени лешеви, сакупљани и доле је вршена идентификација. Не знам, од мојих личних сазнања и оно што сам ја видео што се тиче тих лешева знам да смо на језеру у Сакару, чини ми се да се зове, то је у Малом Зворнику, било је неколико лешева, отишли смо видели, отишла је после екипа да то покупи, знам за то и кажем вам био сам у кланици доле и видео сам одређен број лешева. Колико их је било ја не знам, могло је да буде десетине, могло је да буде до стотине ја не знам, онај простор је био колики је, колико је ту било. Ови истражитељи када су ме испитивали они су викали како не знаш можеш избројати. Ја не знам, заиста не знам, могло је да буде и 10, могло је да буде и 100, не могу ја то рећи углавном их је било. Ја сам се вратио, поподне смо послали екипу, дошли да они изврше дезинфекцију тог терена и то је све што знам о тим. Не знам шта сам даље причао, можете ли ме подсетити ако има нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте упамтили шта сам вам све прочитала, шта је све предмет оптужнице? Заробљавање цивила у Техничко-школском центру?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: То ја не знам ко је заробљавао. Је л' то главна оптужница?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две су, обе су главне, све су главне, једна млађа а друга старија. Можда је главнија та пошто је ту много више људи лишено живота.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Пазите, ту ја за ово претходно ја нисам, кажем вам, тај месец дана, можда месец дана, можда мање, не знам, нисам био у Зворнику, био сам у Милићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли, а кад сте дошли?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па отприлике можда почетком маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па таман нас то интересује, тај нас први период и не интересује? То кад сте дошли то је све? Јесте ли ви чули да сам вам рекла Дом културе Челопек 27. мај?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па не могу ја датуме памтити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро ја вам кажем, значи ту сте?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не знам, није ми познато. За притварање, за привођење то је вјероватно неко радио, то није била наша обавеза да идемо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма је ли вам познато да су тад били људи ту затворени, не да ли је ваша обавеза?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Чуо сам да је у Челопеку било притворених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: У Челопеку да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то притварао?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ко одакле ја то знам, одакле бих ја то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за овај Техничко-школски центар што сам вам причала?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Техничко-школски центар сам чуо касније тек, а тад у том моменту заиста нисам знао ни да постоји Техничко-школски центар. И за Пилице су ми ови из Хага инсистирали неколико пута су ме приводили и инсистирали да сам ја био доле у Пилици да. Међутим, успоставило се да има неки Перо Павловић вероватно још или нешто слично. Заиста није ми било ни познато шта је у Пилици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је у Пилици?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не знам, они су тражили, било је наводно затворено у Пилици, било је затвореника. Мени то није било познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли о тој комисији још да нам кажете како ради, где се састајете, шта се прича, ко даје задатке, тај део?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ма то је комисија, ја не знам ко је све члан био, Коста је углавном био, изјутра у комуналном се састајало, у Неђиној канцеларији пошто је Неђа био тамо директор и ту су ако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам причајте шта се ту дешава?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се ту догађа у тој канцеларији код Неђе?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ко је у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У канцеларији код Неђе шта се прича, шта се ради, ко коме даје задатак, где, шта?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па углавном је Коста рекао треба то да се уради, треба то да се уради ако има посла за нас, ако нема ми одемо да радимо свој посао. Углавном смо радили посао санитарног инспектора по терену. Конкретно од Косте смо добијали те задатке да треба извршити дезинфекцију, ми напунимо ону цистерну са хлором, они оду попршћу, прскали су и улице, није само то место, прскали су и улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабије нас улице занимају, ови лешеве нас занимају?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја причам шта сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам причати оно што нас не интересује. Улице нас не интересују.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Шта вас интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај део, па је л' каже Коста за лешеве? Не интересује ме кад Коста каже да се иде улице да се перу него ко вам каже да треба да идете лешеве, је л' вам то посао? Ко вам тај посао даде?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја нисам ишао да склањам лешеве ни да гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо то ни рекли.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Обично кад одраде. Коста углавном је био тај човек који је координирао тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто да знате од свих ових догађаја – Козлук, Скочић?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Економија, Суд за прекршаје, Циглана?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Ево тужилац ће вам поставити питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Павловићу, ми имамо неке изјаве које сте ви раније давали па и истражном судији овога суда којом приликом сте говорили о тим догађањима у којима сте ви непосредно учествовали обзиром да је реч овде о суђењу то је потребно да то што сте тада говорили истражном судији и раније истражитељима Хашког Трибунала колико се сећате, поновите и данас овде пред судом? Па бих ја да почнемо од тога ко је све био у тој комисији а да ви знате да се сећате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја мислим да је био, не мислим, знам да је председник комисије био Коста Ерић, да је заменик Неђо Млађеновић, да сам био ја, ко је даље, обично су ангажовали љекара, да ли је он био члан комисије ја то не знам, али ангажовали су љекара који је вршио идентификацију. Да ли је он био дежурни љекар, углавном знам једино да је тамо долазио један човек, један љекар из опште или хитне, не знам ни ја, мислим да је био Пупић, то је оно што ја знам за кога сам ја чуо, остале не знам. Ко је још могао да буде, били су, био је овај што је Милан Радовић који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вам рекла на почетку да користите псеудониме за одређена лица, а ви сте то заборавили.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Извињавам се ја. Значи, био је сведок «М».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако слушају новинари не могу да кажу име сведока, али неће да гледају, ајмо даље. Не, то њих не занима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, добро, можете ли за та лица за која ви знате ко је шта радио, а између осталог шта сте ви радили?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Мој посао је био да, ја сам био, мој колега исто санитарни инспектор, један од нас двојице је увијек био напунио, направљен раствор за цистерну са хлором, то је било то, то је био главни. Друго, снабдевали смо водом за пиће одређена подручја јер смо се бојали тровања тих извора и то нам је био 90% посла. Треће, забрањивали смо оне пиће по продавницама, по кафанама да се, чак и одузимали то пиће од власника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ако се вратимо на ту комисију која се зове Комисија за аасанацију терена, онда да ли је то било у надлежности те комисије да се снабдевају водом за пиће?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па и једно и друго, то је посао и комисије и санитарне инспекције. Кад санитарна инспекција врши неки надзор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али да одвојимо тај део за санитарну инспекцију и њен редовни посао у редовној надлежности од овога за асанацију терена?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ово је рат био, није било баш тако редовног посла, било је значи главни циљ је спречити загађивање воде јер то је највећа опасност је претила од загађивања воде. Значи, ми смо вршили контролу пошто нисмо имали стручних лица у комуналном предузећу, нисмо имали ни санитарног техничара ни санитарца. Ми смо то морали да радимо да им одредимо на 8 кубика колико дође воде, тако шта ће да ураде да попршћу улице, да то. Значи, а радници комуналног су то радили, значи радници комуналног.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, како ви дођете до тог задатка? Где је ваша канцеларија била? Где сте ви седели? Где вас нађу кад треба неки задатак да се изврши?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Јављали смо се изјутра код Косте у комуналном углавном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' то била посебна канцеларија?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па канцеларија директора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ко је све ту?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па кажем вам, сад ја не могу запамтити све ко је био, не знам ни ко је све радио, али углавном је био Коста, Неђо, ја, дође љекар тај, дође, био је господин «М» повремено, не додуше стално, он је добио и од ових, не знам, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сад како дође до тога, ко први сазнаје да треба негде изаћи на терен и извршити и урадити асанацију па да ви то припремите тај раствор и тако?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Председник комисије нормално, председник комисије увијек каже требало би то да урадите, имате ли ви својих запажања, немамо, председник каже, онда иде се на то, иде се на то ако има шта да се ради. Није од тих послова било не знам колико, разумете. Рат је, човек уради било какав послух и склања се са улице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Излазите на терен, је л' има ту неке опасности пошто је рат?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Како да не. Опасност је била изаћи из стана а не ићи улицом јер је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли комисија и уопште ваш излазак некога у обезбеђењу?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Био је у обезбеђењу овај Перо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете рећи његово име.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Је ли његово име?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Значи, у обезбеђењу је био овај милиционер. У ствари он је био више возач, био је више возач а ми смо имали своје ауто санитарна инспекција. Он је био у обезбеђењу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ви сте имали своје возило, овај из обезбеђења из полиције је имао своје возило. Је л' још неко возило излазило на терен?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Мени није познато, не знам, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У смислу са чим претерате тај раствор на лице места?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Цистерна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чија је цистерна?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Цистерна је комуналног предузећа, мислим да је сад да ли је било комуналног, могла је бити мобилисана, цистерна комуналног предузећа цистерна она којом се перу улице, само што или снабдевање водом, иста је цистерна, једна једина је била у Зворнику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На која места сте све излазили, можете ли да се сетите?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па углавном смо ишли у град, возили смо на Кулу воду за пиће, ишли смо тамо према Ораховцу, не знам ни ја како се зове врх па сипали смо где год су тражили, углавном овај горњи део, доњи дио није, онај у општини према Бијељини није тражен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли излазили у «Алхос»?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Герину кланицу да ли сте излазили?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: У кланицу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: У Герину кланицу мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Јесам ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте пута били?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја сам био, рекао сам један дан, два пута, долазио сам до тамо до једног ћошка где пут скреће за кланицу могуће да сам долазио још два, три пута. Због великог смрада ми нисмо, због мушица, због инсеката није се могло прилазити, због смрада ми смо се углавном враћали, радници су имали своје задатке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тад кад сте изашли, кад сте ту обавили неке радње кад је то било?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не знам ја кад је било, ми смо дошли изјутра, могуће је било 9, 10 сати, било је лешева, ми смо се вратили, требала је да дође та екипа за идентификацију, они кад су одрадили свој посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте ви поново дошли?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ми смо дошли по подне да се изврши дезинфекција терена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли били лешеви ту?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Нису били, лешеви су били склоњени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се може уочити на том терену, односно шта сте ви уочили, је л' има ту неких трагова, евентуално крви?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Нормално да постоји лешева, има и трагова и крви и дјелова одјеће, свега има, ја нисам улазио, ја сам кажем има једна ограда преко које погледамо и ту улазе људи који су обучени. Постојало је неколико људи у комуналном или су они били ангажовани који су то радили, помагали овом Радовићу да, у ствари господину «М» да то ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли је, то сам разумео на том слободном простору, а да ли је у том објекту тамо?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: У објекту ја не знам да ли је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте вршили деизинфекцију објекта?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да, сигурно комплетно и околине чак и околине, около зида онога, јер 8 кубика је воде и она се углавном потрши на то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ту на том објекту на том зиду има ли неких трагова на њему самом или од крви или од?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: То не знам. Кажем, ја нисам улазио у ту, у сам објекат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте ви ту били је ли ту тада дошла та комисија и ко је дошао или како сте знали да није извршен преглед тих лешева па сте се вратили? Како је до тога дошло?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па вјероватно су нам ови рекли у комуналном горе, вјероватно он то организује, ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам вас разумео да сте ви дошли тада први пут преподне?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да, да, дошао преподне, било лешева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сте се вратили?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Вратили смо се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сад ко вама каже није извршена идентификација?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да идентификација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али ко вам је рекао то?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па вјероватно је, ја не знам ко, али вјероватно је овај Коста, вјероватно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли Коста био на лицу места?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не, не знам ја га нисам видео на лицу места. Ми се враћамо поново у комунално са њима контактирамо шта чекате по подне и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кад сте затекли лешеве на лицу места је л' то вама био знак да треба да се вратите, како сте се вратили?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па вратили смо се да видимо шта је у питању, шта је у питању, они су знали редослед шта раде са лешевима. Разумете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да опишете ту ситуацију, видели сте те лешеве ту па кажете вршили сте ту дезинфекцију и унутра и око тог загађеног простора?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Нисам ја вршио дезинфекцију, шмрк држи радник комуналног, један радник ради у самој цистерни, други држи шмрк, то је тако правило, не врши инспектор дезинфекцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам, него да нам ви опишете шта сте ту видели и обзиром да сте у тој комисији да нам кажете те чињенице видели сте лешеве?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Видео сам лешеве, видео сам лешеве поређане по ономе простору који се налазио у кланици, колики је тај простор, колико их је било. Ја кажем не знам тачно могло је бити десетине, могло је бити до стотине, није ни то спорно али не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли они сложени или су онако?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Они су били поредани, вјероватно су довожени па слагани ту на онај терен, не знам, мислим сад ја. Није то пријатна слика господине да ја сада идем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био леш преко леша или је?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па углавном су за идентификацију они слажу се, они су вероватно слагани један поред другог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али мене интересује тада када сте видели, а то за идентификацију вероватно се одвајају један од другог па то је нормално, како ће се идентификовати, него то како сте видели то ме интересује?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја вјерујте да не знам, углавном сам видео и мухе нас одмах нападну чим приђете и онда се склањамо, бјежимо на 500 метара удаљености.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пред истражним судијом ви сте на моје питање одговорили овако: када сте дошли после негде око 5 сати тога дана и видели лешеве шта сте у ствари дезинфиковали, ви кажете терен, објекат, зидове?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да ли су дезинфиковали унутрашњост кланице, кажете јесу.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па јесу, ради се комплетно, онај радник који тај шмрк издалека не уђе, јак је шмрк и он узме попрска и то је. Мало јача доза хлора и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром на ту непријатну слику и кажете осећао се задах итд., шта можете да кажете, јесу ли то лешеве од више дана или обзиром да сте ви излазили па да ли може такав задах да се осећа ако су, да кажемо, тазе лешеве, односно да ли је смрт наступила доскорашњег датума или раније или тако можете ту нешто да кажете у вези с тим?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па обзиром на задах који се осјећао ту, вјероватно је било и лешева који су били и старији, међутим, љетно је доба, после 3-4 сата већ почиње да се осећа лешеве. Ако су они довучени на дан прије или значи они су се већ осећали а и сам терен се осећао, кланица свака смрди иначе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када вас је истражни судија питао да ли, конкретно да ли сте ту видели да има неких трагова од метака на објекту и на огради, па ви сте на то питање одговорили. Да ли можете то сада да кажете је ли било или није било?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја сам рекао, не знам шта сам рекао. Ако их има има их и сада јер зид није мијењан. Ако има чаура има их и сада сигурно јер зидови у том објекту нису промењени, вањски зид, барем тај зид окол од бетонских блокова није промењен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене би занимало да кажете јесте ли ви то видели или не, а не да, то и ја могу да претпоставим који нисам био. Ако их је било можда их је било, ако их није било?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не сећам се да сам видео, не знам шта сам рекао али кажем ако их је било има их и сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање истражног судије одговорили сте «верујте да рупа има на оним блоковима»?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Могуће да сам рекао, ништа не поричем то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада сте се изјашњавали око времена кад сте ви то изашли да ли можете сада?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Вјерујте да знам да је био само топао дан и да је била велика врућина и да смо се склањали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да определите месец?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада сте говорили да је то крај маја, почетак јуна? Да определите месец? Говорили сте да је то крај маја и почетак јуна?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Могуће, ја нисам дане, не спорим то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите одбрана? Нема. Оптужени? Немате. Не знам сад по овом новом закону да ли смем ја да питам. Господине Поповићу дођите овамо. Не код мене, тамо код вашег браниоца. Је ли ви знате овог човека?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Први пут га у животу видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам вас, њега прво питам.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ја сад ја себи дајем за право по новом закону.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да вам кажем ја овог човека не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли сам га срео не знам али овако га не знам, не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. А како сте га онда 19. маја као командант Штаба ТО одредили за члана комисије за аасанацију бојишта?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Веома просто и веома једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде нам опишите то.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Коста као претходни човек ангажован у Цивилној заштити ми је рекао што је и нормално да се у комисију укључи човек из санитарне инспекције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај, само мало јасније, који човек?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Коста Ерић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то ми реците.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: И онда је као он. Није укључен по имену и презимену, него као санитарни инспектор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте ви ово откуцали.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисам ја откуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро на ваш, вероватно ви као командант штаба. Добро, а јесте га икад видели?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па верујте ми можда сам га срео и можда сам га видео али ја њега не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овога Бобана Ђукановића? Сад каже техничар у «Зворник стану», тад је био члан број 3.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте њега одредили за члана?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не знам ни шта је по занимању, а вероватно на такав начин што су ме посаветовали људи који су боље познавали. Ја суду указујем Коста је био председник, командант Цивилне заштите пре рата у Зворнику. Дакле ти послови велики део послова заједно са ТО Коста је радио. Његово искуство сам користио за те ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад сте рекли заједно са ТО-ом, да ли је заједно са ТО-ом Коста радио и ове ствари?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи несумњиво је да су ти лешеве тамо били и да су стајали и да су дезинфиковани и одношени.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то Коста онда радио без вашег знања?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па госпођо председнице ја сам се веома јасно изјаснио. Пре рата, пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пре рата.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Цивилна заштита као један облик, ТО као други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли ви било шта знате од овога што данас исприча овај сведок као члан комисије коју Ви формирате?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Павловићу је ли знате ви овог човека?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Први пут га данас вјерујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за тог човека? Шта је он био?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Јесам чуо, јесам чуо и запамтио би да сам га видио али нисам га видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте чули, нисте га видели, јесте чули шта је он радио у то време кад се ови лешеви налазе на Гериној кланици, тих дана, пре, после?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па мислим свако је чуо за команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја не знам сад како се звала та формација тада у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, командант те формације за коју ви не знате како се звала каже да је први пут чуо овде у суду да су тада у то време били ти лешеви да није чуо ни за кланицу ни за ништа, шта ви како то коментаришете?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не могу ја коментарисати шта командант каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта командант каже?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Фала богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то је неки одговор, добро. Добро, значи ви њега нисте виђали, а чули сте да је командант?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Нисам сигурно, чуо јесам, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро. Седите. Имам ја сад још нека питања за вас. Ви сте рекли то је био почетак јуна, ево овде на страни 12 на питање браниоца да је то било тада, да ли знате шта је тада био господин Бранко Грујић и да ли је нешто радио у Зворнику, да ли је био на некој функцији, он је овде исто оптужени?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Тачна функција не знам. Али био је као могли смо га звати председник општине, председник не знам тачну функцију те. То су били вјероватно ратни неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже да је био председник привремене владе.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Е могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако кажу и писмени докази, да ли ви то знате или не знате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Знам да је био пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неку Привремену владу као неку организацију или институцију у то време?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Све је у Зворнику било привремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само су лешеви трајни је ли?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: И последице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И последице су трајне. Добро. Да вас питам, рекли сте на почетку, кажете позвали ме у Комунално и онда сам ја добио, ко вас је то позвао?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Пазите ја сам дошао по инерцији смо ми тамо ишли, мене нико није звао него ми смо ишли по инерцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажете, ви сте позвани, не може по инерцији.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па добро, могло ме позвати онда једино Коста Ерић и овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не знате ко вас је позвао?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ако инсистирате на том одговору ја кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам или знате или не знате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Неко јесте, неко јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да кажете могао ме позвати, ако знате ко вас је, ако не знате онда нешто друго.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па не знам, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама био шеф као санитарном инспектору?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Мени шеф као санитарном инспектору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају, јуну 1992.?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Неко у општини ко је био секретар или председник комисије или секретаријата за привреду и друштвене делатности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био, да ли се сећате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па не знам ја, могуће да је био Стево Радић, Славко Савић, било је горе правника оних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај кад вам је поцепао, тај српски добровољац, ово решење, колико после тога се десио овај случај са пуно ових лешева на кланици?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па не знам вјерујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Знате како, рат је, није свадба, урадите посао и склоните се са улице, свако носи оружје и пијан и онда се крије мораш сакрити у стану и у стану није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте у истрази овог Петра Ристића, кажете он је био тужилац, је ли он тад био тужилац кад се ово дешавало и да ли је он некада ишао са вама на кланицу?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Са многим није, кажем ја сам једном био али он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад он није био.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Пазите, помињано је његово име тамо у комисији као, вјероватно као да ли тужиоца или судије, тужилац ја мислим да је тужилац био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки кажу да је био тужилац пре рата, а да је тада био судија? Шта ви знате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Сад истражни судија и тужилац дођемо на исто, је ли тако то у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није баш тако. Добро, није битно.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Мало другачији поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас да ли знате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па не знам тачно али то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако, тужилац тужи а суд суди, то су две функције. А да вас питам, овај Петар Танић каже да је Петар Ристић увек долазио са њима, са вама тојест, јесте ви ишли са Петром Танићем?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја сам рекао да смо ми имали свој ауто службени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад дођете је ли се нађете тамо са Петром Танићем и са овим Ристићем?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па буде некад, било је момената доле на тој раскрсници кажем нисмо ми углавном има један пут који води за ту кланицу, разумете и ко је тамо био све ја не знам. То морате Петра Танића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били са Петром Танићем увек или само једном или?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ма не, ја сам можда једном или два пута, сретали смо се можда на другим мјестима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, интересује ме на кланици да ли сте били када су били ови лешеви?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не, не, не знам. Не знам, не сјећам се да сам био са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се не сећате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви једном само били кад је било тих пуно лешева на десетине?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја сам само једном кад је било лешева. Раднике смо слали јер је било прикупљано, лешеви су били прикупљани и прије на ту кланицу, из Дрине, одакле ја знам по неколико, па онда одвезу и онда пошаљемо екипу да она исто изврши дезинфекцију и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да ови нису из Дрине?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не знам ја одакле су. Ко каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете некад су били из Дрине, а ови?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су ови?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вас интересовало тада, јесте чули неке приче одакле могу да потичу ти људи?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били у цивилу, у униформи?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па углавном ја мислим да су у цивилу били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се причало по Зворнику одакле могу да потичу толики лешеви?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Прије, госпођо судија, рат је, свако се склања и бјежи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули, ја вас не питам.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја немам та сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам зато што многи сведоци кажу да се причало да су они из ове школе техничке?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја немам та сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада нисте то чули?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли икада чули до данас то?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: То сам чуо послије када су кренули ови процеси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут чули да је у школи било људи?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Кад су кренули ови процеси око суђења, око истрага, око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте први пут чули?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли знате Владу Делића, јесте га познавали?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио у то време?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па он је радио, био је неки инспектор у МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте њега виђали тамо?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да ли тамо, да ли у комуналном, да ли негде, виђао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је некад неко од тих људи који су имали било какав ангажман везано за кланицу, присуствовао неким убијањима?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тако нешто чули?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да нисте видели ко је то решење потписао, то решење о вашем постављењу за члана?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја мислим да је Марко Павловић потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви мислите да је он. Добро, да ли ви знате нешто о томе како се и да ли се тај ко је потписао информисе о раду те комисије, да ли вам је нешто познато о томе?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја, мени није познато, ми смо подносили кажем и разговарали, нису то никакви извештаји него разговарали шта има са Костом Ерићем и углавном Неђо Млађеновић, тамо се није појавио никад ни Марко ни не знам ни ја ко од официра или војника или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте икада питали Неђу и Косту одакле толики лешеви? Нисте кажете са овима од горе разговарали, са Марком са?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити су они икад причали?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Можда су они причали, мени нису причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити сте ви питали одакле ти лешеви ту да се појаве одједном?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не, а зашто. Рат је и ја вам кажем гине се на све стране, мога брата су убили, рат је и спашавали смо главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви икада чули у то време у мају, јуну да има неких заробљених Муслимана цивила у граду Зворнику?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове све ове локације, тад ништа то нисте знали?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па ја колико ја не знам, али кажем вам заиста не знам да је било заробљених и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја заиста не знам да је било заробљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за гробља ова, шта се дешава са тим лешевима, за Казамбашчу? Јесте чули за неке секундарне гробнице?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не, за Казамбашчу сам чуо од претходног колеге и они су ексхумирани, мислим пронађени ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неке секундарне гробнице?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад нисте?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је то изгледало кад сте давали изјаву овим истражитељима у Хагу?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Како је изгледало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Технички да? Како сте, ви сте дали изјаву је ли тако?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Јесам. Више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више пута?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Али има један записник само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па они доле дођу у хотел, зову телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли био неки преводилац?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Била је, била је једна дјевојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала? Је ли била ту нека ваша Босанка или нека што су они довели или како?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: И да је била, не би рекла да је Босанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: И да је било не би рекла да је Босанка, да је Босанка, рекла је да је Македонка, а мислим да је Хрватица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Анђелка нека?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Е не вјерујем да је, не знам. Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Анђелка Иванишевић, што мислите да је слагала име и презиме, шта? Пише овде преводилац Анђелка.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ето она ми је рекла да је Македонка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Женска је била је ли?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како се то одвија сад тамо? Испричајте нам то, хотел «Видиковац» је ли, на Дивичу?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Хотел «Видиковац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда шта се ту дешава?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Апартамент неки тамо, у апартаменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Сједи један на једном кревету, други на другом, ја на столици и пита један, па кад му не успије онда замјени се оде други, питали, питали о свему, причали и онда сутрадан су дошли и саставили изјаве, ја се нисам слагао са том изјавом и ја сам, јер су они ставили бројева тамо не знам ни ја сад неких и ја сам рекао не може тако и они су ту изјаву исправили на енглеском је све било, она је мени прочитала ја сам то потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитала вам је на ком?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: На српском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви енглески знате, не знате? Енглески не знате, језик енглески?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Осим О.К. оно само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то вам нећемо рачунати. Значи на српском је прочитала, па се ви нисте слагали па је поправила је ли?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте после потписали?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Питања чланови већа?
Изволите оштећени.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Може одбрана једно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад сте пропустили ред, на крају ћете,
изволите. Идемо по реду. Пуномоћник оштећених да вам постави
питања, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажете да сте припремали раствор, једна
од основних ваших обавеза је да припремате растворе за
цистерну из које се вршила дезинфекција тих простора, па кажите
ми да ли је увек хемијски састав тог раствора био исти или се он
разликовао у зависности од сврхе?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Увек буде већи него што је дозвољено,
иде 0,6 милиграма и до 1 милиграм на литар хлорног креча, увјек
буде већи у таквим ситуацијама, јер није то за дезинфекцију воде.
То је за дезинфекцију па и не смета толико ако.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: А да ли ви унапред знате за коју
сврху припремате тај раствор?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ми нисмо имали другу, за све сврхе се
он користио, за све сврхе, ми нисмо имали другог препарата
имали смо неколико буради «жавелове» те воде, то је хлорни
препарат, натријум-хиперхлорид и ми нисмо имали другог
препарата и он нам је служио за дезинфекцију воде и за
дезинфекцију сметлишта и за дезинфекцију улица.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Добро, а кад припремате јачу
концентрацију тог раствора, је ли знате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па све је исто, ја кажем ми отприлике
идемо за воду за пиће иде до 0,6 милиграма на литар, за
дезинфекцију излучевина, онда шта ја знам за дезинфекцију воде
рецимо каналске воде иде и до 1 грам на литар, значи појача се
кад иде дезинфекција улица, иста је дезинфекција улица и за
дезинфекцију ових доле гробова, ово где је била.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: А за дезинфекцију људских и
животињских остатака рецимо колика је?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па не, дезинфекција људских остатака
не врши се хлором, то је некад вршено формалином, али тај је
забрањен већ 20 година и онда.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: А кажите, више пута сте помињали
ове раднике који су непосредно радили на дезинфекцији, односно

на цистерни, како су се звали ти људи и који су они, где су били запослени непосредно?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја знам да је Остоја, не знам презиме, радио је у комуналном, он је возио цистерну. Он је возио цистерну углавном он је радник, неки радник из комуналног, вјеројатно мјењали су се који држи шмрк и црево оно.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: А да ли сте ви проверавали да ли су они добро одрадили овај посао и да ли сте то завршили онако како треба, да ли сте сав простор дезинфиковали? Кад они заврше ко их проверава?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Шта значи добро?

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Па рецимо рекли сте да су они дезинфиковали и просторије у објекту Герина кланица.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да, тако су добили упутство.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Али одакле знате да су они све то завршили?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па ако нису урадили боже мој, шта сад. Радили су, добили су задатак да то ураде углавном добили су воду, потрошили су ону цистерну нису је просули не знам гдје.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Па добро, могли су је просути на једно место?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Могли су.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Одакле ви знате да су они то добро завршили?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па ваљда треба да постоји неко повјерење.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: А да, и ово, да ли сте ви знали кад сте долазили тад на лице места, зашто и одакле толико инсеката на том месту?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да вам кажем, нема једне једине кланице у свету која нема толико инсеката. Друго, донесите један једини леш који почиње да се распада након 24, 48 сати почиње набубрење, нема инсекти то осјете на 200 метара и лете на тај мирис.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Ви сте знали, да ли сте знали кад сте видели толике инсекте да се на томе месту налазе тела мртва и да су у некој фази распадања?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Рекао сам вам да су били ту ти лешеви, да су склоњени, ја нисам ништа рекао да није било тога.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ви нешто знате о томе, сведок Перо Танић нам је помињао да је он дошао у двориште кланице када је било гомила тела, да ли сте ви том приликом такође били ту, да ли је овај дан о којем ви говорите да ли је?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете са нечим да знате да је тога дана када сте ви били да је било више тела, односно не више пошто он каже не знам да је било пуно тела?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не могу тврдити да је он био са мном тада, нисам га ја видио. Ја знам да смо ја и колега били, уствари није ни он био ја сам био са могуће да сам био са неким од ових радника из комуналног и да смо се вратили било је и идемо назад.

НАТАША КАНДИЋ: Кад онда, пошто код истражног судије ви ипак кажете да је неком приликом Перо Танић био, а када?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Могли смо бити кад смо рецимо ишли да погледамо тамо оне лешеве на језеру, могли смо бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тад било кад је било на језеру, колико је тад било?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па они су били у води, можда је било 5, 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он каже да је било јако пуно.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Могуће, ја не знам, ја кажем један се види, требало је чамац после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако ви кажете нисте били са њим, је ли схватате логику размишљања.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не схватам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били, ево сад ћу ја да вам покажем.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Хоће госпођа да каже да смо били на једној кланици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам. Не знам шта хоће госпођа, она ће рећи, ја вас сад питам ако он каже били смо заједно и видео сам пуно лешева, ви кажете нисмо били, а и ви сте видели пуно лешева, који је закључак, да сте ви били онда два пута кад је било пуно лешева, то је питање?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Нисам ја био, он је био. Да смо били у различито време а да је било лешева, то је закључак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже били сте заједно?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви тврдите да нисте?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не, не, ја се не сјећам, могуће да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће да је био, да сте били заједно?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја не знам. Пазите, нису то пријатни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да разјаснимо, после ви кад одете онда ми не можемо то знате тако лако да разјаснимо. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте дошли ујутру и ви кажете задржавате се 10-15 минута и ко вама каже идите па дођите поподне у 4-5?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да вам кажем госпођо то се подразумевало да се они значи он мора да уради али се опет ви враћате ко је, ко је, Коста Ерић је био тај који је био председник комисије, значи он је био председник комисије, он је отприлике има ли шта ново, нема шта ново, ви сте слободни не требате ми данас, видите ако треба што, шта уради, то је то мислим, а сад ја сјећам се реченице ко је мени шта наредио прије 17 година.

НАТАША КАНДИЋ: А само нам ово нисте разјаснили, кад кажете то се подразумевало, подразумева се нешто када се чешће догађа, а ви кажете ово је било само сте једном били у тој кланици, како се онда.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја сам био једном.

НАТАША КАНДИЋ: Како се онда подразумева па одете па да се вратите касније поподне?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја сам рекао да сам био само једном кад је било лешева, само један пута у Гериној кланици, доле.

НАТАША КАНДИЋ: А кажете за овог сведока «М» да је он ту био, одлазио, долазио. Је ли одлазио са камионом негде или сам негде или?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: То не знам он је имао, не би ни он могао сам да одлази.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли довозио нека тела?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па вјероватно, он је радник који је возио камион.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, а оно што мени није јасно ви кажете он је долазио, одлазио.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па долазио је у комунално. Причамо о сједишту Комуналном предузећу.

НАТАША КАНДИЋ: Ја питам за кланицу?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не, нисам га ја видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада да испадне после у транскрипту једно питате а он друго одговара, јесте ли видели сведока «М» да је долазио у кланицу?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једанпут?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Нисам ниједанпут јер он у том моменту и није био ту кад сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате у ком моменту је био?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не знам ја он је радио, он је радио са камионом, она мене пита ко је радио са камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да је он довозио ако га никад нисте видели, то је питање?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Нисам, ја га нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате да је он довозио или не?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Он је, ја знам да је покупио те из Малог Зворника рецимо те лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је донео тај велики број лешева на кланицу?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да разјаснимо, да не буде после да сте говорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га виђали, тамо код Неђе у граду?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Код Неђе, виђао сам га и код Неђе и у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали шта ради тај, који је његов посао био?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па видело се на телевизији је било, сви су га сликали да је сакупљао лешеве и ја дакле знам да је скупљао лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте знали?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да је сакупљао, прикупљао погинуле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је прикупљао, да ли имате сазнања?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Немам. Оно имам што имам, то је у Малом Зворнику, то је у Сакару, у језеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И више не знате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ове у Гериној кланици не знате ко их је донео?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Одакле да ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не знам сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате за нека тела у «Алхосу»?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли знате да ли је неко убијен за време?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: На почетку?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па ја нисам био на почетку, ја сам рекао да нисам био први мјесец ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком маја.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми на тим састанцима кад почињу ти састанци комисије на које ви одлазите?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па нису то званични састанци. То су обично неки радни састанак, попије се кафа или нешто ко има шта да ради ради и ајмо на посао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Јесте ви имали обавезу да у одређено време будете.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па ја сам радио као санитарни инспектор, кажем по потреби сам навраћао тамо.

НАТАША КАНДИЋ: А шта значи по потреби, је ли вас неко позове?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: По потреби да видим шта има, има ли шта, па пази има ли одакле опасности какве кажем највише сам навраћао тамо због воде јер нам је претила опасност да нам се затрује вода, разумијете и они су и то се и десило.

НАТАША КАНДИЋ: Добро на тим састанцима молим вас, је ли било неке приче о томе да је неко помињао да има затворених људи у Техничко школском центру? Нама су овде сведоци говорили како је било тело у дворишту школе, да су такође одвежена комуналним? Је ли знате нешто о томе?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја то не спорим, али ја то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја то не спорим, али ја то не знам, мени то није било познато.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било говора на тим састанцима вашим, је ли се чуло је ли Коста нешто рекао, однели смо тела?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја, рекао је да је тек касније чуо и за школу и за све је он чуо касније. Не видим да сад то инсистирамо кад човек није чуо тад ништа. Чули смо.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја сам рекао да сам чуо за тај технички школски центар како се зове, тек чуо кад су почела ова догађања око истрага око тога, да су тамо била затворена не знам колико људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, чули смо да.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени у Вукшићима?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте становали тад баш мај-јуни?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: У?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте становали мај-јуни 1992.?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: У Вукшићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Вукшићи у односу на Зворник?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Милићи, Милићи према Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Власеници тамо?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да, да. Сад на пола пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате из Каракаја неке људе, Србе?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Знам доста, углавном знам угоститеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате овог Здравка Благојевића Чаругу?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда Милана Благојевића професора овог што је био у школи?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Милан Благојевић да то није онај инспектор у МУП-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад да ли је.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја га знам као инспектора у МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате покојног Уљеза Душана Стевановића?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: А не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Косту Пејића Бурека, је ли вам нешто та имена говоре?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја кажем знам углавном угоститеље, трговце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Који су ми били под надзором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неке од ових људе које сам ја сада поменула?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па не, можда би из виђења знао али по имену не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли не знате да су ти људи чували школу?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли икад чули да су неки Срби из Зворника чували тај центар школски?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не. То је нека прича на сјелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте ви били припадник VI батаљона зворничке бригаде?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја те датуме не могу да вам кажем никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражим датум, месец, годину?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Одмах после можда тих догађања, ако је VI батаљон мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После којих догађања?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па послѣ тих у Зворнику ја сам мобилисан после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па било је пуно догађања, не знам на које мислите?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Конкретно после тих догађања ја сам био мобилисан убрзо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја вам кажем било их је пуно и у мају и у јуну и почетком и крајем. Јесте ли били пре исељавања Козлука или после, да ли знате кад је било исељавање?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли кад су изашли Муслимани из Козлука?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не. Слушао сам Фадила Бањановића стотину пута али верујте да датум не знам, можда на почетку, у априлу, можда у априлу чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је л' знате да су исељени?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Знам, како да не, чуо сам од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли после тога постали припадник VI батаљона?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нека тела била упакована у вреће на кланици?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја их нисам то видео, али сам чуо да су набављана та тела, да су набављане вреће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да су била нека тела у врећама смештена на кланици?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И докле сте ви радили у овој комисији за асанацију?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па не знам можда ту до половине јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то убрзо после ове гомиле што је била, лешева?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да, одмах сретне брат са белим опртачем, где си мобилисан и пар пута ме приведу и нисам имао другог избора него јавити се у јединицу негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што вас приведу кад ви имате решење да сте распоређени као члан комисије за бојишта?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: То решење ми је поцепао један добровољац, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви кажете ја сам ту и ту?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Рат је био госпођо, то нико не, само склони се у страну ако можеш и чувај главу, то је било тако. Ако изађете на улицу пресретне вас свако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли ви добровољно напустили ту комисију или не? Како сте престали да будете члан?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Да вам кажем, ја сам био санитарни инспектор, та комисија за мене ништа није значила да вам кажем. Каква комисија, ви помињете стално комисију као да је комисија неко тјело била и не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја помињем оно што имам у списима и контролишем, проверавам да ли је то тачно или не?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: За комисију можда добровољно, ја нисам добровољно напустио санитарну инспекцију али морао сам једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас само питам, немојте се љутити, само питам на који начин сте напустили, односно на који начин сте престали да будете члан комисије, то вас питам?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Мобилисан сам, односно приведен доле у Каракају у касарну, дато ми да бирам два батаљона, имаш Кулу, имаш Малешић, ја сам изабрао тај шести, мислим да се шести звао. Ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био вама у том батаљону командант батаљона?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Командант батаљона био је Љубо Крава га звали не знам како се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубо?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Љубо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Љуби ко је био командант?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја сам био прво у рову па сам онда послје неколико месеци постао болничар обичан, ништа више, тако да ја даље хијерархијски како је ишао ко је коме надређен био сам до Глођанског брда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте били у јулу, августу, јесте ли били у том VI батаљону?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? И не знате ко је командовао војском у јулу и августу у Зворнику?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Знам у новембру ко је командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме не интересује.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па мене интересује зато што сам био на Глођанском брду и тај није дошао да спаси горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево бранилац има нешто да вас пита. Изволите колега?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кад му је читала та са енглеског код ових записника, да ли он зна да је то верно томе оригиналу, да ли је он икад имао прилику да прочита на српском то па да потпише?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Упореди? Никад? Хвала.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: На енглеском је био, ја сам и потписао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, чекајте, али рекли сте нисам се слагао са изјавом пошто ми је на српском прочитала? Она је читала на српском?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим бројевима се нисте слагали, сад ме постакао бранилац? Кажете, с бројевима се нисам слагао па сам се после сложио кад је исправила?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па она је исто овако почела град, прича, да је било ту овога, да је било толико овога, кажем изволите питајте град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад вас нисам разумела.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Град прича да је било мртвих овде, да је било мртвих онде, како то не знате и она је то ставила тамо. Ја кажем ја нисам то рекао, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је исправила онда сте тек потписали?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Јесам потписао, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' вам онда прочитала исправак?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На српском?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Па на српском је прочитала, није на српском написала. Да ли је то правилно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и наша сазнања су да су тако радили па да проверимо. Претходни сведок каже да није. Добро. Хвала вам. Има ли још неких питања? Имате ви нешто што сте се сетили од ових силних догађаја овде да нам кажете нешто неко ваше сазнање?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Послије 17 година заборавио сам како се зovem вјерујте, а једино ако могу да замолим да поздравим господина Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, ја нешто да вас питам. Да ли сте ви и када први пут сазнали да је на стотине цивила Муслимана убијено у Зворнику у мају и јуну месецу 1992. године?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ма ко ће то знати, ко се може то сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам сада вас? Неки знају, па питам вас да ли ви знате?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Има их који пишу мемоаре, који сакупљају свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, верујете ли ви да се то десило или?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја верујем да постоје жртве али ја не знам када, ја саучествујем са тим жртвама и мој брат је жртва и моја мајка и моја тетка рођена на прагу убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, све су жртве исте.

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја сам рекао жртва је иста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормално, али вас питам кад ви сазнадосте за стотине људи цивила?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја само знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике кад први пут чујете за све те људе?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ја знам само два датума 06. новембар кад сам био на Глођанском брду кад смо били опкољени и кад су нас дотуцали као и 09. март кад ми је брат погинуо. Само та два датума памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој то причамо години?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: О 1992. и 1993., остали датуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је после овога. То је после тих догађаја који су се десили, је л' тако?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: После овога нема нико други да тражи ове наше злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ће вам објаснити неко други шта се овде суди, оно што је тужено, према томе то не можемо ми овде да објашњавамо, немамо ни времена.

То је све што имам да изјавим.

Да ли тражите трошкове за долазак у суд и повратак?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Ако је тако правило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Правило је да странка тражи па ако тражи суд одлучује о захтеву. Је ли тражите?

СВЕДОК ПЕРО ПАВЛОВИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове за долазак у суд и повратак у Зворник.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ИСПЛАТИТИ сведоку трошкове у износу од 5.000,00 (петхиљада) динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

**Данашњи главни претрес се одлаже, а наставак
заказује за 15.09.2009. године са почетком у 09:30 часова.**

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА